

Evangelium

COLLABORATORS

	<i>TITLE :</i> Evangelium		
<i>ACTION</i>	<i>NAME</i>	<i>DATE</i>	<i>SIGNATURE</i>
WRITTEN BY		August 7, 2022	

REVISION HISTORY

NUMBER	DATE	DESCRIPTION	NAME

Contents

1	Evangelium	1
1.1	Evangelium S. Marka - Obsah	1
1.2	Evangelium S. Marka - Kapitola 1.	2
1.3	Evangelium S. Marka - Kapitola 2.	4
1.4	Evangelium S. Marka - Kapitola 3.	6
1.5	Evangelium S. Marka - Kapitola 4.	8
1.6	Evangelium S. Marka - Kapitola 5.	11
1.7	Evangelium S. Marka - Kapitola 6.	13
1.8	Evangelium S. Marka - Kapitola 7.	16
1.9	Evangelium S. Marka - Kapitola 8.	18
1.10	Evangelium S. Marka - Kapitola 9.	21
1.11	Evangelium S. Marka - Kapitola 10.	23
1.12	Evangelium S. Marka - Kapitola 11.	26
1.13	Evangelium S. Marka - Kapitola 12.	28
1.14	Evangelium S. Marka - Kapitola 13.	31
1.15	Evangelium S. Marka - Kapitola 14.	33
1.16	Evangelium S. Marka - Kapitola 15.	36
1.17	Evangelium S. Marka - Kapitola 16.	39

Chapter 1

Evangelium

1.1 Evangelium S. Marka - Obsah

Evangelium S. Marka

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

Obsah Jm\$\times\$na VÁhy

1.2 Evangelium S. Marka - Kapitola 1.

Evangelium S. Marka (Mk)

EVANGELIUM PODLE (SEPSÁNÉ SVATŠ\divŠHO) MARKA.

Kdo byl svatŮ Marek evangelista a kterš\timesšho Āasu Evangelium toto sepsal, nejednostejnĀ o tom smŮolejĚ. Nebo nĀkteŮĚ pĚŮĚ, Ůe byl z poĀtu uĀedlnĚkĚ PĀnĀ sedmdesĀti; jinĚ smyslĚ, Ůe byl jeden z Jeruzalš\timesšmskŮch obyvatelĚ a syn onš\timesš Marie (Sk 12,12); a tak soudĚ, Ůe byl sestŮenec BarnabĀŮĚv, kterŮŮ se s. Pavla pŮĚdrŮel, od nĀhoŮ s. Pavel KolosenskŮch pozdravoval (Ko 4,10). Nejedni pak za to majĚ, Ůe potom u s. Petra byl, jehoŮ s. Petr i synem svŮm nazŮval (1Pt 5,13), a tomu chtĚ, Ůe jemu, co by mĀl psĀti, ku pš\timesšru pravil. ěmuŮ vŮak jinĚ odpĚrajĚ, a Ůe po smrti s. Petra a Pavla teprv evangelium toto sepsal, svĀdĀĚ. Ale na tomŮ ne mnoho zĀleŮĚ, kdyŮ se jen vĚ, Ůe k tomu ŮĀdnĀ byl povolĀn, a coŮkoli psal, z vnuknutĚ Duchu BoŮĚho psal. A ĀĀkoli nĀkteŮĚ smyslĚ, Ůe toliko vŮtah Evangelium s. MatouŮe uĀinil a sepsal, avŮak to k pravdĀ podobnš\timesš nenĚ. Nebo tak by ne ĀtyŮi, ale tŮi toliko evangelistovš\timesš byli. K tomu pak jinš\timesšho poĀĀdku neŮli s. MatouŮ na mnoha mĚstech uŮĚvĀ a nĀkterŮch vĀcĚ velice potŮebnŮch, od s. MatouŮe poznamenĀnŮch, nemĀ a nejedny plnĀji vypisuje a nĀkudy to, o Āem se ŮĀdnš\timesš zmĚnky od s. MatouŮe neĀinĚ, poklĀdĀ. RozdĀlil pak s. Marek psĀnĚ toto na dvš\timesš. Nebo v prvnĚ ĀĀstce jeho, totiŮ v devĚti pŮednĚch kapitolĀch, na vĀtŮĚm dĚle poklĀdĀ, co PĀn v Galilei Āinil. V druhš\timesš pak ĀĀstce, totiŮ v poslednĚch sedmi kapitolĀch, vypisuje, co se v Judstvu a obzvlĀŮtnĀ v Jeruzalš\timesšmĀ ode PĀna i se PĀnem dĀlo.

MĀ kapitol 16.

Kapitola 1.

O ŮŮadu svatš\timesšho Jana KŮtitele, 6. a o jeho ŮivotĀ. 9. Kristus PĀn pŮijav kŮest, kĀzal vĚru a pokĀnĚ. 16. UĀedlnĚkĚ svŮch povolal, 23. a od ĀĀbelstvĚ i rozliĀnŮch neduhĚ lidem spomĀhal.

1:PoĀĀtek evangelium JeŮĚŮe Krista, Syna BoŮĚho;

2:JakoŮ psĀno jest v ProrocĚch: Aj, jĀ posĚlĀm andĀla svš\timesšho pŮed tvĀŮĚ tvou, kterŮŮ pŮipravĚ cestu tvou pŮed tebou.

3:Hlas volajĚcĚho na pouŮti: PŮipravujte cestu PĀnĀ, pŮĚmš\timesš ĀiĤte stezky jeho.

4:KŮtil Jan na pouŮti a kĀzal kŮest pokĀnĚ na odpuŮĀnĚ hŮĚchĚ.

5:I vychĀzeli k nĀmu ze vŮĚ krajiny Ůidovskš\timesš i Jeruzalš\timesšmŮtĚ, a kŮtili se od nĀho vŮickni v JordĀnĀ Ůece, vyznĀvajĚce hŮĚchy svš\timesš.

6:Byl pak Jan odĚn srstmi velbloudovŮmi, a pĀs koŮenŮ na bedrĀch jeho, a jĚdal kobyvky a med lesnĚ.

7:A kĀzal, Ůka: Za mnou jde silnĀjŮĚ mne, kterš\timesšhoŮto nejsem hoden, sehna se, rozvĀzati Ůemš\timesšnka u obuvi jeho.

8:JĀ zajistš\timesš kŮtil jsem vĀs vodou, ale onŮ vĀs kŮĚti bude

Duchem svatùm.

9: I stalo se v tãch dnech, pøiøel JeúÉÓ z Nazars\times\$tu Galilejsk\times\$ho, a pokøtãn jest v Jordãnã od Jana.

10: A hned vystoupã z vody, uzøel nebesa otevøenã a Ducha jakoúto holubici, sstupujÉÉho na nãj.

11: A hlas stal se s nebe: Ty jsi ten mËj milù Syn, v nãmú mi se dobøe zalÉbilo.

12: A ihned ho Duch vypudil na pouøø.

13: I byl tam na pouøti Åtyøidceti dnË, a pokouøEn byl od satana; a byl s zVãøÉ, a andãl\times\$ pøisluhovali jemu.

14: Kdyú pak byl vsazen Jan <do Úalãøe>, pøiøel JeúÉÓ do Galilee, zVãstuje evangelium krãlovstvÉ BoúÉho,

15: Pravã: úe se naplnil ãas, a pøibléúilo se krãlovstvÉ BoúÉ. ãiúte pokãnÉ, a vãøte evangelium.

16: A chodã podle moøe Galilejsk\times\$ho, uzøel óimona a Ondøeje bratra jeho, ani pouøtãjÉ sÉti do moøe, nebo rybãøi byli.

17: I øekl jim JeúÉÓ: Pojãte za mnou, a uãinÉm vãs rybãøe lidÉ.

18: A <oni> hned opustivøe sÉti sv\times\$, Óli za nÉm.

19: A poøed odtud maliãko, uzøel Jakuba Zebedeova, a Jana bratra jeho, kteøÉú tak\times\$ <byli> na lodÉ tvrdÉce sÉti sv\times\$;

20: A hned povolal jich. A <oni> opustivøe otce sv\times\$ho Zebedeã na lodÉ s pacholky, Óli za nÉm.

21: I veøli do Kafarnaum. A hned v sobotu øel JeúÉÓ do Ókoly, a uãil.

22: I divili se nãramnã uãenÉ jeho; nebo uãil je, jako moc maje, a ne jako zãkonÉci.

23: I byl v Ókole jejich ãlovãk, <posedlù> duchem neãistùm. I zvolal,

24: òka: Ale coú jest tobã do nãs, JeúÉÓi Nazaretskù? Pøiøel jsi zatratiti nãs; znãm tã, kdo jsi, <a vÉm, úe jsi> ten svatù BoúÉ.

25: I pøimluvil mu JeúÉÓ, òka: Umlkniú a vyjdi z nãho.

26: I polomcovav jÉm duch neãistù a køiãe hlasem velikùm, vyøel z nãho.

27: I lekli se vøickni, takúe se tãzali mezi sebou, Ókouce: I co jest toto? Jak\times\$ú jest toto nov\times\$ uãenÉ, úe <tento> mocnã duchÉm neãistùm rozkazuje, a poslouchajÉ ho?

28: I roznesla se povãst o nãm hned po vøÉ krajinã Galilejsk\times\$.

29: A hned vyøedøe ze Ókoly, pøiøli do domu óimonova a Ondøejova s Jakubem a s Janem.

30: Óimonova pak svegruøe leúela, majÉc zimnici. A hned jemu povãdãli o nÉ.

31: A pøistoupiv, pozdvihl jÉ, ujav ji za ruku jejÉ, a hned pøestala jÉ zimnice. I posluhovala jim.

32: Veãer pak jiú pøi zãpadu slunce, nosili k nãmu vøecky nemocn\times\$ i ããbelnÉky.

33: A bylo se vøecko mãsto sbãhlo ke dveøEm.

34: I uzdravoval mnoh\times\$ ztrãpen\times\$ rozliãnùmi neduhy, a ããbelstvÉ mnohá vymÉtal, a nedopustil mluviti ããblEm; nebo znali ho.

35: A pøede dnem velmi rãno vstav <JeúÉÓ>, vyøel, a øel na pust\times\$ mÉsto, a tam se modlil.

36: I øel za nÉm óimon i ti, kteøÉú s nÉm byli.

37: A kdyú jej našli, øekli jemu: Vøickni tã hledajÉ.

38: I dÉ jim: Pojãmeú do okolnÉch mãsteãek, abych i tam kãzal. Nebo na to jsem pøiøel.

39: I kãzal v Ókolãch jejich ve vøÉ Galileji, a ããbelstvÉ

vymÉtal.

40:Tedy pÒiÓel k nÁmu malomocnÛ, prose ho, a klekna pÒed nÉm,
òekl jemu: <Pane>, chceÓli, mÉÚeÓ mne oÃistiti.

41:JeÚÉÓ pak slitovav se, vztÁhl ruku, dotekl se ho a òekl
jemu: Chci, buÄ Åist.

42:A kdyÚ to òekl, hned odstoupilo od nÁho malomocenstvÉ,
a oÃiÓtÁn jest.

43:I pohroziv mu, hned ho odbyl,

44:A òekl mu: ViziÚ, abys niÚÁdn\$times\$mu nic nepravil. Ale jdi,
ukaÚ se knÁzi, a obÁtuj za oÃiÓtÁnÉ sv\$times\$ to, coÚ pÒikÁzal MojÚÉÓ,
na svÁdectvÉ jim.

45:On pak vyÓed, poÃal vypravovati mnoho a ohlaÓovati tu vÁc,
takÚe jiÚ nemohl JeÚÉÓ do mÁsta zjevnÁ vjíti, ale vnÁ na mÉstech
pustÛch byl. I schÁzeli se k nÁmu odevÓad.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

Obsah Jm\$times\$na VÁhy

1.3 Evangelium S. Marka - Kapitola 2.

Marek (Mk)

Kapitola 2.

Kristus PÁN uzdravil Ólakem poraŤen\$\\times\$šho, odpustiv mu hÒÉchy.
14. MatouÓe povolal. 18. PĚst a zÁmutky budoucÉ pÒedpovÁdÁl,
28. a sebe PÁNem soboty bŮti ukÁzal.

1:A opÁt vÓel do Kafarnaum po <nÁkolika> dnech. I uslyÓÁno jest, Ťe by doma byl.
2:A hned seÓlo se jich mnoŮstvĚ, takŤe jiŮ nemohli ani ke dveÒĚm. I mluvil jim slovo.
3:Tedy pÒijdou k nÁmu <nÁkteÒĚ>, nesouce Ólakem poraŤen\$\\times\$šho, kterŮŮto ode ĀtyÒ nesen byl.
4:A kdyŮ k nÁmu nemohli pro zÁstupy, loupali stÒechu, kdeŮ byl <JeŮĚÓ>, a proboÒivÓe <pĚdu>, spustili po provazĚch dolĚ loŮce, na nÁmŮ leŮel Ólakem poraŤenŮ.
5:A vida JeŮĚÓ vĚru jejich, dĚ Ólakem poraŤen\$\\times\$šmu: Synu, odpouótĀjĚ se tobĀ hÒĚchov\$\\times\$š tvoji.
6:A byli tu nÁkteÒĚ z zÁkonĚkĚ, sedĚce a myslĚce v srdcĚch svŮch:
7:Co tento tak mluvĚ rouhavĀ? Kdo mĚŮ odpustiti hÒĚchy, jedin\$\\times\$š sÁm BĚh?
8:To hned poznav JeŮĚÓ duchem svŮm, Ťe by tak pÒemyÓlovali sami v sobĀ, òekl jim: ProĀ o tom pÒemyÓlujete v srdcĚch svŮch?
9:Co jest snĀze òĚci Ólakem poraŤen\$\\times\$šmu: OdpouótĀjĚ se tobĀ hÒĚchov\$\\times\$š, Āili òĚci: VstaĀ a vezmi loŮe sv\$\\times\$š a choĀ?
10:Ale abyste vĀdĀli, Ťe Syn ĀlovĀka mĀ moc na zemi odpouótĀti hÒĚchy, dĚ Ólakem poraŤen\$\\times\$šmu:
11:TobĀŮ pravĚm: VstaĀ, a vezmi loŮe sv\$\\times\$š, a jdi do domu sv\$\\times\$šho.
12:I vstal hned, a vzav loŮe sv\$\\times\$š pÒede vÓemi, odÓel, takŤe se dĀsili vÓickni, a chvĀlili Boha, òkouce: Nikdy jsme toho nevidĀli.
13:I vyÓel opÁt k moÒi, a vÓecken zÁstup pÒichÁzel k nÁmu, i uĀil je.
14:A pomĚjeje <JeŮĚÓ>, uzÒel L\$\\times\$švĚ <syna> Alfeova, sedĚcĚho na cle. I dĚ jemu: PojĀ za mnou. A on vstav, Óel za nĚm.
15:I stalo se, kdyŮ sedĀl za stolem v domu jeho, Ťe i publikĀni mnozĚ a hÒĚÓnĚci sedĀli spolu s JeŮĚÓem a s uĀedlnĚky jeho; neb mnoho jich bylo, a Ólo za nĚm.
16:ZĀkonĚci pak a farizeov\$\\times\$š vidouce, Ťe jedl s publikĀny a s hÒĚÓnĚky, òekli uĀedlnĚkĚm jeho: CoŮ jest toho, Ťe s publikĀny a hÒĚÓnĚky jĚ a pije <Mistr vĀÓ>?
17:To uslyÓav JeŮĚÓ, dĚ jim: NepotÒebujĚ zdravĚ l\$\\times\$škaòe, ale nemocnĚ. NepÒiÓelŮ jsem volati spravedlivŮch, ale hÒĚÓnŮch ku pokĀnĚ.
18:UĀedlnĚci pak Janovi a farizejÓtĚ postĚvali se. I pÒiÓli a òekli jemu: ProĀ uĀedlnĚci Janovi a farizejÓtĚ postĚ se, a tvoji uĀedlnĚci se nepostĚ?
19:I òekl jim JeŮĚÓ: KterakŮ mohou synov\$\\times\$š ůenichovi postiti se, kdyŮ jest s nimi ůenich? DokavadŮ majĚ s sebou ůenicha, nemohouŮ se postiti.
20:Ale pÒijdouŮ dnov\$\\times\$š, kdyŮ od nich odjat bude ůenich, a tehďĀŮ se budou postiti v tĀch dnech.
21:Ano niŮĀdnŮ zĀplaty sukna nov\$\\times\$šho nepÒiÓĚvĀ k rouchu star\$\\times\$šmu; jinak odtrhne ta zĀplata novĀ od star\$\\times\$šho <jeÓtĀ nĀco>, i bŮvĀ vĀtÓĚ dĚra.
22:A ŮĀdnŮ nevl\$\\times\$švĀ vĚna nov\$\\times\$šho do nĀdob starŮch; jinak rozpuĀĚ nov\$\\times\$š vĚno nĀdoby, a <tak> vĚno se vyleje, a nĀdoby se pokazĚ. Ale vĚno nov\$\\times\$š mĀ lito bŮti do nĀdob novŮch.

23: I stalo se, že šel Ježíš v sobotu skrze obilí, a pošli
 učedníci jeho jdouce vyměňati klasy.
 24: Tedy farizeové očekli jemu: Pohle, což činí učedníci
 tvoji, jehož nesluší činiti v sobotu.
 25: I očekl jim: Nikdyli jste nevěděli, co učinil David, když
 nouze byla, a když, on i ti, kteří s ním byli?
 26: Kterak všel do domu Božího za Abiataru nejvyššího kněze,
 a jedl chleby posvátné, (jichžto neslušelo jísti než samým
 knězem,) a dal i těm, kteří s ním byli?
 27: I pravil jim: Sobota pro člověka učiněna jest, a ne člověk
 pro sobotu.
 28: Protož Syn člověka jest pánem také i soboty.

Kapitola:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
Obsah Jména Váhy

1.4 Evangelium S. Marka - Kapitola 3.

Marek (Mk)

Kapitola 3.

Kristus Pán ruku uschlou uzdravil, 6. nepřítel jeho proti nám

se puntovali, 8. on vÓak povyhnuv jim, pÒedce mnoh\$\\times\$ bÉdn\$\\times\$ uzdravoval, 12. ĀĀblĚm vyznÁvati sebe zbraĚoval. 13. UĀedlnĚkĚ povolal. 23. ZĀkonĚky pÒemohl, 28. a ůe hÒeÓĚ proti Duchu svat\$\\times\$mu, osvĀdĀil; 31. naodpor pak, pÒĀtel\$\\times\$ jeho pravĚ kdo by byli, ukĀzal.

1:I vÓel opĀt do Ókoly, a byl tu ĀlovĀk, maje ruku uschlou.
 2:I ÓetÒili ho, uzdravĚli jej v sobotu, aby ho obŮalovali.
 3:I òekl tomu ĀlovĀku, kterŮŮ mĀl uschlou ruku: VstaĚ <a pojĀ sem> do prostÒedku.
 4:I dĚ jim: SluÓĚli v sobotu dobÒe Āiniti, Āili zle, Ůivot zachovati, Āili zamordovati? Ale oni mlĀeli.
 5:A pohledĀv na nĀ vĚkol hnĀvivĀ, zarmoutiv se nad tvrdostĚ srdce jejich, òekl ĀlovĀku: VztĀhni ruku svou. I vztĀhl, a uĀinĀna jest ruka jeho zdravĀ, jako i druhĀ.
 6:A vyÓedÓe farizeov\$\\times\$, hned s herodiĀny radu uĀinili proti JeŮĚÓovi, kterak by ho zahubili.
 7:JeŮĚÓ pak s uĀedlnĚky svŮmi poodĚl k moÒi, a velik\$\\times\$ mnoŮstvĚ od Galilee Ólo za nĚm, i z Judstva,
 8:I od Jeruzal\$\\times\$ma, i od Idumee, i z ZajordĀnĚ; i ti, kteÒĚŮ byli okolo TŮru a Sidonu, mnoŮstvĚ velik\$\\times\$, slyÓĚce, kterak\$\\times\$ vĀci ĀinĚ, pÒiÓli k nĀmu.
 9:I rozkĀzal uĀedlnĚkĚm svŮm, aby lodiĀku ustaviĀnĀ nahotovĀ mĀli, pro zĀstup, aby ho <tak> netiskli.
 10:Nebo mnoh\$\\times\$ uzdravoval, takŮe naĚ padali, aby se ho dotŮkali, kteÒĚŮkoli mĀli <jak\$\\times\$> neduhy.
 11:A duchov\$\\times\$ neĀistĚ, jakŮ ho zazÒeli, padali pÒed nĚm a kÒiĀeli, òkouce: Ty jsi Syn BoŮĚ.
 12:A on velmi jim pÒimlouval, aby ho nezjevovali.
 13:I vstoupil na horu, a povolal k sobĀ tĀch, kterŮchŮ se jemu vidĀlo; i pÒiÓli k nĀmu.
 14:I ustanovil jich dvanĀcte, aby s nĚm byli, aby je poslal kĀzati,
 15:A aby mĀli moc uzdravovati nemoci a vymĚtati ĀĀbelstvĚ:
 16:A <nejprve> óimona, jemuŮ dal jm\$\\times\$no Petr,
 17:A Jakuba Zebedeova, a Jana bratra Jakobova, (a dal jim jm\$\\times\$no Boanerges, to jest synov\$\\times\$ hromovi,)
 18:A OndÒeje, a Filipa, a BartolomĀje, a MatouÓe, a TomĀÓe, a Jakuba Alfeova, a Taddea, a óimona Kananejsk\$\\times\$ho,
 19:A JidĀÓe IÓkariotsk\$\\times\$ho, kterŮŮ i zradil jej. I Óli <s nĚm> domĚ.
 20:A vtom opĀt sÓel se zĀstup, takŮe nemohli ani chleba pojĚsti.
 21:A slyÓavÓe o tom <pÒĚbuznĚ> jeho, pÒiÓli, aby jej vzali; nebo pravili, ůe by se smyslem pominul.
 22:ZĀkonĚci pak, kteÒĚŮ byli pÒiÓli od Jeruzal\$\\times\$ma, pravili, ůe Belzebuba mĀ a ůe v knĚŮeti ĀĀbelsk\$\\times\$m vymĚtĀ ĀĀbly.
 23:A povolav jich, mluvil k nim v podobenstvĚch: Kterak mĚŮe satan satana vymĚtati?
 24:A jestliŮe krĀlovstvĚ v sobĀ se rozdvoje, nemĚŮe stĀti krĀlovstvĚ to.
 25:A rozdvojeĚli se dĚm proti sobĀ, nebude moci dĚm ten stĀti.
 26:Tak jestliŮe jest povstal satan sĀm proti sobĀ, a rozdvojen jest, nemĚŮe stĀti, ale konec b\$\\times\$Óe.
 27:NiŮĀdnŮ nemĚŮe nĀdobĚ siln\$\\times\$ho <reka>, vejda do domu jeho, rozebrati, leĀ by prve siln\$\\times\$ho toho svĀzal; a tehdyŮ dĚm jeho zloupĚ.

28:Amen pravém vám, Úe vóickni hòÉchov\$\\times\$ odpuótÁni budou synÈm lidskùm, i rouhÁnÉ, jÉMÚ by se rouhali,
 29:Ále kdo by se rouhal proti Duchu svat\$\\times\$mu, nemá odpuótÁnÉ na vÁky, ale hoden jest vÁAn\$\\times\$ho odsouzenÉ.
 30:Nebo pravili: úe ducha neÁist\$\\times\$ho má.
 31:Tedy pòióla matka jeho a bratòÉ, a stojÉce vnÁ, poslali k nÁmu, aby ho vyvolali.
 32:A sedÁl okolo nÁho zÁstup. I òekli jemu: Aj, matka tvÁ a bratòÉ tvoji vnÁ hledajÉ tebe.
 33:Ále on odpovÁdÁl jim, òka: Kdo jest matka má a bratòÉ moji?
 34:A obezòev uÁedlnÉky vÈkol sedÉcÉ, òekl: Aj, matka má a bratòÉ moji.
 35:Nebo kdoÚ by koli Áinil vÈli BoÚÉ, tenò jest bratr mÈj, i sestra, i matka má.

Kapitola:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.5 Evangelium S. Marka - Kapitola 4.

Marek (Mk)

Kapitola 4.

Podobenství rozseváe pøedloúil PÁN zÁstupĚm, 36. a po kÁzÁNĚ plavil se pøes moøe, kterš\timesšÚ se zbouòilo, 39. ale PÁN jsa vzbuzen, slovem vÁtry spokojil.

1:A opÁt poÁal JeÚÉÓ uÁiti u moøe. I shromÁÚdil se k nÁmu zÁstup mnohŮ, takŮe vstoupiv na lodĚ, sedÁl na moøi, a vÓecken zÁstup byl na zemi podle moøe.

2:I uÁil je mnohŮm vÁcem v podobenstvĚch, a pravil jim v uÁenĚ svš\timesšm:

3:SlyÓte. Aj, vyÓel rozsevá, aby rozsĚval.

4:I stalo se v tom rozsĚvÁNĚ, Ůe jedno padlo podle cesty, a pøiletÁlo ptactvo nebeskš\timesš, i szobali je.

5:A jinš\timesš padlo na mĚsto skalnatš\timesš, kdeŮto nemÁlo mnoho zemÁ, a hned vzeÓlo; neb nemÁlo hlubokosti zemÁ.

6:A kdyŮ vyÓlo slunce, uvadlo, a protoŮe nemÁlo koøene, uschlo.

7:A jinš\timesš padlo mezi trnĚ; i zrostlo trnĚ, a udusilo je. I nevydalo uŮitku.

8:Jinš\timesš pak padlo v zemi dobrou, a dalo uŮitek vzhĚru vstupujĚcĚ a rostoucĚ; pøineslo zajistš\timesš jedno tòidcÁtŮ, a jinš\timesš ÓedesÁtŮ, a jinš\timesš pak stŮ.

9:I pravil jim: Kdo má uÓi k slyóenĚ, slyÓ.

10:A kdyŮ pak byl sám, tÁzali se ho ti, kteòĚŮ pøi nÁm byli, se dvanÁcti, na to podobenství.

11:I òekl jim: VÁmò jest dÁno, znÁti tajemství krÁlovství BoŮĚho, ale tÁm, kteòĚŮ jsou vnÁ, v podobenství vÓecko se dÁje,

12:Aby hledĚce, hledÁli, a neuzòeli, a slyóĚce, slyóeli, a nesrozumÁli, aby se snad neobrÁtili, a byli by jim odpuótÁni hòĚchovš\timesš.

13:I dĚ jim: NeznÁte podobenství tohoto? A kterakŮ pak <jinÁ> vÓecka podobenství poznÁte?

14:Rozsevá, ten slovo rozsĚvá.

15:Titoò pak jsou, jeóto podle cesty <sĚmÁ pøijĚmajĚ>, kdeŮto se rozsĚvá slovo, kterš\timesšÚ kdyŮ <oni> slyóĚ, ihned pòichÁzĚ satan a vynĚmÁ slovo, kterš\timesšÚ vsÁto jest v srdcĚch jejich.

16:A tak podobnÁ ti, kteòĚŮ <jako> skalnatÁ zemÁ posÁti jsou, kteòĚŮto jakŮ uslyóĚ slovo, hned s radostĚ pøijĚmajĚ je.

17:NeŮ nemájĚ koøene v sobÁ, ale jsou ÁasnĚ; potom kdyŮ vznikne souŮenĚ a protivenství pro slovo <BoŮĚ>, hned se horóĚ.

18:A tito jsou, jenŮ mezi trnĚ posÁti jsou, kteòĚŮ <aÁ> slovo slyóĚ,

19:Ale peÁovÁNĚ tohoto svÁta a oklamÁNĚ zboŮĚ, a jinš\timesš ŮÁdosti <zlš\timesš k tomu> pøistupujĚcĚ, uduóujĚ slovo, takŮe bez uŮitku bŮvÁ.

20:Titoò pak jsou, jenŮ v zemi dobrou sĚmÁ pøijali, kteòĚŮ slyóĚ slovo <BoŮĚ>, a pøijĚmajĚ, a uŮitek pøinÁóejĚ, jedno tòidcÁtŮ, a jinš\timesš ÓedesÁtŮ, a jinš\timesš stŮ.

21:DÁle pravil jim: Zdali rozsvĚcena bŮvÁ svĚce, aby postavena byla pod nÁdobu nebo pod postel? VÓak aby na svĚcen vstavena byla.

22:Nebo nic nenĚ skrytš\timesšho, co by nebylo zjeveno; aniŮ jest co tak ukrytš\timesšho, aby najevo nevyólo.

23:JestliŮe kdo má uÓi k slyóenĚ, slyÓ.

24:I mluvil k nim: Vizte, co slyóĚte. Kterou mÁrou budete mÁòiti, <touò> vÁm bude odmÁøeno, a pøidÁno bude vÁm poslouchajĚcĚm.

25:Nebo kdoŮ má, tomu bude dÁno; a kdo nemÁ, i to, coŮ má,

bude od nÁho odjato.

26:I pravil <jim>: Tak jest krÁlovstvÉ BoúÉ, jako kdyby ÁlovÁk uvrhl sÉmÁ v zemi.

27:A spal by, a vstÁval by ve dne i v noci, a semeno by vzeólo a vzrostlo, jakÚ on nevÉ.

28:Nebo sama od sebe zemÁ plodÉ, nejprv bylinu, potom klas, potom pln\$ obil\$ v klasu.

29:A kdyÚ sezrÁ Őroda, ihned pŏiÁinÉ srp; neboŐ jest nastala Úeĭ.

30:I Őekl <opÁt>: K Áemu pŏipodobnÉme krÁlovstvÉ BoúÉ? Aneb kter\$mu podobenstvÉ je pŏirovnÁme?

31:<Jest> jako zrno horÁiÁn\$, kter\$Úto, kdyÚ vsÁto bŭvÁ v zemi, menŐÉ jest ze vŐech semen, kterÁÚ jsou na zemi.

32:Ále kdyÚ vsÁto bŭvÁ, roste, a bŭvÁ vÁtŐÉ neÚ vŐecky byliny, a ÁinÉŐ ratolesti velik\$, takÚe pod stĚnem jeho mohou sobÁ ptÁci nebeŐtÉ hnĚzda dÁlati.

33:A takovŭmi mnohŭmi podobenstvĚmi mluvil jim slovo, jakÚ mohli slyŐeti.

34:A bez podobenstvĚ nemluvil jim, uÁedlnĚkĚm pak svŭm soukromĚ vyklÁdal vŐecko.

35:I Őekl jim v ten den, kdyÚ jiÚ bylo veÁer: Plavme se na druhou stranu.

36:A nechavŐe zÁstupu, pojali jej, tak jakÚ byl na lodiÁce. Ále i jin\$ lodiÁky byly s nĚm.

37:Tedy stala se bouŐe velikÁ od vÁtru, aÚ se vlny na lodĚ valily, takÚe se jiÚ naplŭovala lodĚ.

38:A on z zadu na lodĚ spal na poduŐce. I zbudili jej, a Őekli jemu: MistŐe, <coÚ pak nic> nedbÁŐ, Úe hyneme?

39:I probudiv se, pŏimluvil vÁtru a Őekl moŐi: Umlkni a upokoj se. I pŐestal vĚtr, a stalo se utiŐenĚ velik\$.

40:I Őekl jim: ProÁ se tak bojĚte? CoÚ jeŐtÁ nemÁte vĚry?

41:I bÁli se bÁznĚ velikou, a pravili jeden k druh\$mu: Hle kdo jest tento, Úe i vĚtr i moŐe poslouchajĚ jeho?

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

Obsah Jm\$\times\$na VÁhy

1.6 Evangelium S. Marka - Kapitola 5.

Marek (Mk)

Kapitola 5.

ÄábelnÉk uzdraven; 11. stÁdo vepÒÊ v moÏi ztonulo; 25. Úena od nemoci sv\$\times\$ uzdravena; 35. dcera Jairova vzkÒÉÓena.

1:Tedy pÒeplavili se pÒes moÈe do krajiny GadarenskÛch.

2:A jakÛ vyÓel z lodÉ, hned se s nËm potkal ÄlovÁk z hrobÊ, maje ducha neÄist\$\times\$ho.

3:KterÛÛ bydlil v hrobÉch, a aniÛ ho kdo <jiÛ> mohl ÒetÁzy svÁzati,

4:Nebo Äasto jsa pouty a ÒetÁzy okovÁn, polÁmal ÒetÁzy a pouta roztrhal, a ÚÁdnÛ nemohl ho zkrotiti.

5:A vÚdycky ve dne i v noci na horÁch a v hrobÉch byl, kÒiÄe a tepa se kamenÉm.

6:UzÒev pak JeÚÉÓe zdaleka, bÁÚel a poklonil se jemu,

7:A kÒiÄe hlasem velikÛm, Òekl: Co jest tobÁ do mne, JeÚÉÓi, Synu Boha nejvyÓÓÉho? ZaklÉnÁm tÁ skrze Boha, abys mne netrÁpil.

8:(Nebo pravil jemu: VyjdiÛ, duchu neÄistÛ, z ÄlovÁka tohoto.)

9:I otÁzal se ho: JakÒ ÒÉkajÉ? A <on> odpovÉdaje, Òekl:

MnoÚstvÉ jm\$\times\$no m\$\times\$ jest, neb jest nÁs mnoho.

10:I prosil ho velmi, aby jich nevyhÁnÁl z t\$\times\$ krajiny.

11:Bylo pak tu pÒi horÁch stÁdo vepÒÊ velik\$\times\$ pasoucÉch se.

12:I prosili ho vÓickni ti ÄÁblov\$\times\$, Òkouce: PusÒ nÁs do vepÒÊ, aÒ do nich vejdem.

13:I povolil jim hned JeÚÉÓ. A vyÓedÓe duchov\$\times\$ neÄisté, veÓli do vepÒÊ. I bÁÚelo to stÁdo s vrchu dolÉ do moÈe, (a bylo jich ke dvÁma tisÉcEm,) i ztonuli v moÏi.

14:Ti pak, kteÒÉÛ ty vepÒe pÁsli, utekli a oznÁmili to v mÁstÁ i ve vsech. I vyÓli <lid\$\times\$, aby vidÁli, co je se to stalo.

15:I pÒiÓli k JeÚÉÓovi, a uzÒeli toho, kterÛÛ byl trÁpen od ÄábelstvÉ, an sedÉ, odÉn jsa a maje zdravÛ rozum, toho <totiÛ>, kterÛÛ mÁl tmu <ÄÁblÊ>. I bÁli se.

16:A kteÒÉÛ <to> vidÁli, vypravovali jim, kterak se stalo tomu, kterÛÛ mÁl ÄábelstvÉ, i o vepÒÉch.

17:Tedy poÁali ho prositi, aby odÓel z krajin jejich.

18:A kdyÛ vstoupil na lodÉ, prosil ho ten, kterÛÛ trÁpen byl od ÄábelstvÉ, aby byl s nËm.

19:JeÚÉÓ pak nedopustil mu, ale Òekl jemu: Jdi k svÛm do domu sv\$\times\$ho, a zvÁstuj jim, kterak jest velik\$\times\$ vÁci uÄinil tobÁ

Hospodin, a slitoval se nad tebou.

20: I odšel, a poãal ohlaovovati v krajinã Desãti mãst, kterak velikš\timeš vãci uãinil mu JeúÉÓ. I divili se vÓickni.

21: A kdyú se pøeplavil JeúÉÓ na lodé zase na druhou stranu, sóel se k nãmu zãstup mnohù. A <on> byl u moøe.

22: A aj, pøioel jeden z knéúat Ókoly <úidovskš\timeš>, jmš\timešnem Jairus, a uzøev jej, padl k nohãm jeho,

23: A velmi ho prosil, òka: Dcerka mã skonãvá. <Prosém>, pojã, vloú na ni ruce, aby uzdravena byla, a budeô Úiva.

24: I óel s nãm, a zãstup mnohù óel za nãm, i tiskli jej.

25: (Tedy Úena jedna, kterãú tok krve mãla dvanãcte let,

26: A mnoho byla trápena od mnohùch lš\timeškaòê, a vynaloúila vóecken statek svêj, a nic jé bylo neprospãlo, ale vúdy se hêòe mãla,

27: Uslyóavóí o JeúÉÓovi, pøioála v zãstupu pozadu, a dotkla se roucha jeho.

28: Neb òekla byla: Dotknuli se jen roucha jeho, uzdravena budu.

29: A hned pøestál jest krvotok jejé, a pocétila na tãle, Úe by uzdravena byla od neduhu svš\timešho.

30: A hned JeúÉÓ poznáv sám v sobã, Úe jest moc vyóla z nãho <k uzdravené>, obrãtiv se v zãstupu, òekl: Kdo se dotekl roucha mš\timešho?

31: I òekli mu uãedlnéci jeho: VidéÓ, Úe tã zãstup tiskne, a pravéÓ: Kdo se mne dotekl?

32: I hledãl vêkol, aby ji uzøel, kterã jest to uãinila.

33: Ta pak Úena s bãzné a s tøeseném, vãduci, co se stalo pøi nã, pøistoučila a padla pøed nãm, a povãdãla mu vóecku pravdu.

34: On pak òekl jé: Dcero, véra tvã tã uzdravila, jdiú u pokoji, a buã zproótãna od trápené svš\timešho.)

35: A kdyú on jeótã mluvil, pøioáli nãkteòé z domu knéúete Ókoly, òkouce: Dcera tvã umòela, proã jiú zamãstnãváÓ Mistra?

36: JeúÉÓ pak, hned jakú uslyøel to, coú oni mluvili, òekl knéúeti Ókoly: Neboj se, toliko vãò.

37: I nedal Úãdnš\timešmu za sebou jéti, jedinš\timeš Petrovi, Jakubovi a Janovi, bratru Jakubovu.

38: I pøioel do domu knéúete Ókoly, a vidãl tam hluk, ano plaãé a kvélé velmi.

39: I vóed tam, òekl jim: Co se bouòete a plaãete? Neumòelaô jest dãveãka, ale spé.

40: I posmévali se jemu. On pak vyhnav vóecky, pojal toliko otce a matku dãveãky, a ty, kteòéú s nãm byli, i vóel tam, kdeú dãveãka leúela.

41: A vzav ruku dãveãky, òekl jé: Talitha kumi, jenú se vyklãdã: Dãveãko, (tobãô pravém,) vstaí.

42: A hned vstala dãveãka, a chodila; nebo byla ve dvanãcti letech. I zdãsili se diveném pøevelikùm.

43: A pøikãzal jim pilnã, aby úãdnú o tom nezvãdãl. I rozkãzal jé dáti jésti.

Kapitola:

3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
	Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.7 Evangelium S. Marka - Kapitola 6.

Marek (Mk)

Kapitola 6.

Kristus PÁN pohrdnut v sv\$\\times\$ vlasti, 7. rozeslal uÅedlnÉky sv\$\\times\$, i uÅiti i divy Åiniti. 14. RozdÉln\$\\times\$ smÛÓlenÉ o PÁnu Kristu. 17. ZprÁva o stÁtÉ svat\$\\times\$ho Jana KÒtitele. 35. ZÁstup pÁti chleby nasycen. 47. PÁN po moði chodil, 54. a potom mnoh\$\\times\$ uzdravoval.

1:I vyÓel odtud a pÒiÓel do vlasti sv\$\\times\$, a Óli za nĚm uÅedlnÉci jeho.

2:A kdyÚ bylo v sobotu, poÅal uÅiti v Ókole, a mnozÉ slyÓÉce, divili se, Òkouce: Odkud tento mA tyto vÅci? A jakÁ jest to moudrost, kterÁÚ jest jemu dÁna, Úe i takov\$\\times\$ moci dÁjÉ se skrze ruce jeho?

3:ZdaliÚ tento nenÉ tesaÒ, syn Marie, bratr JakubĚv a JozesĚv a JudĚv a óimonĚv? A zdaliÚ nejsou i sestry jeho zde u nÁs? I zhorÓili se na nÁm.

4:I òekl jim JeÚÉÓ: NenÉ prorok beze cti, jedin\$\\times\$ v vlasti sv\$\\times\$ a v rodinÁ sv\$\\times\$ a v domu sv\$\\times\$.

5:I nemohl tu znamenÉ ÚÁdn\$\\times\$ho uÅiniti, jedin\$\\times\$ málo nemocnÛch, vzklÁdaje na nÁ ruce, uzdravil.

6:I podivil se jejich nevÅoe, a obchÁzel vĚkol po mÁsteÅkÁch, uÅe.

7:A svolav dvanÁcte, poÅal je posĚlati po dvou a dvou, a dal

jim moc nad duchy neĀistĀmi.

8:A pĀikĀzal jim, aby niĀehoĀ nebrali na cestu, jedinĀ\times\$ toliko hĒl, ani moĀny, ani chleba, ani na pase penĀz,

9:Ale <jen> obutĀ\times\$ mĒti nohy v stĀevĒce, a aby neoblĀĀeli dvou suknĒ.

10:A pravil jim: KdeĀkoli veĀli byste do domu, tu ostaĀte, dokudĀ nevyĀli byste odtud.

11:A kdoĀ by koli vĀs nepĀijali, ani vĀs slyĀeli, vyjdouce odtud, vyrazte prach z noh vaĀich na svĀdectvĒ jim. Amen pravĒm vĀm: LehĀeji bude SodomskĀm a GomorskĀm v den soudnĀ neĀli mĀstu tomu.

12:Tedy <oni> vyĀedĀe, kĀzali, aby pokĀnĒ Āinili.

13:A ĀĀbelstvĒ mnohĀ vymĒtali, a mazali olejem mnohĀ\times\$ nemocnĀ\times\$, a uzdravovali <je>.

14:A uslyĀev <o tom> Herodes krĀl, (neb zjevnĀ\times\$ uĀinĀno bylo jmĀ\times\$no jeho,) i pravil, Āe Jan KĀtitel vstal z mrtvĀch, a protoĀ se dĀjĒ divovĀ\times\$ skrze nĀho.

15:JinĒ pak pravili, Āe jest EliĀĀ; a jinĒ pravili, Āe jest prorok, aneb jako jeden z prorokĒ.

16:<To> uslyĀev Herodes, Āekl: KterĀ\times\$hoĀ jsem jĀ sĀal, Jana, tenĀ jest. OntĀ z mrtvĀch vstal.

17:Ten zajistĀ\times\$ Herodes byl poslal a jal Jana a vsadil jej do ŀalĀĀe pro Herodiadu manĀelku Filipa bratra svĀ\times\$ho, Āe ji byl za manĀelku pojal.

18:Nebo pravil Jan Herodesovi: NesluĀĒ tobĀ mĒti manĀelky bratra svĀ\times\$ho.

19:Herodias pak lest sklĀdala proti nĀmu, a chtĀla jej o hrdlo pĀipraviti, ale nemohla.

20:Nebo Herodes ostĀchal se Jana, vĀda jej bĀti muĀe spravedlivĀ\times\$ho a svatĀ\times\$ho. I ŀetĀil ho, a slĀchaje jej, mnoho i Āinil, a rĀd ho poslouchal.

21:A kdyĀ pĀiĀel den pĀĒhodnĀ, Āe Herodes, pamatuje den svĀ\times\$ho narozenĒ, uĀinil veĀeĀi knĒĀatĒm svĀm a hejtmanĒm a pĀednĒm muĀĒm z Galilee,

22:A dcera tĀ\times\$ Herodiady tam veĀla a tancovala, zalĒbilo se Herodesovi i spoluhodovnĒkĒm, i Āekl krĀl dĀveĀce: Pros mne, zaĀ chceĀ, a dĀmĀ.

23:I pĀisĀhl jĒ: Āe zaĀkoli prositi budeĀ, dĀm tobĀ, by pak bylo aĀ do polovice krĀlovstvĒ mĀ\times\$ho.

24:Ona pak vyĀedĀi, Āekla mateĀi svĀ\times\$: ZaĀ budu prositi? A ona Āekla: Za hlavu Jana KĀtitele.

25:A vĀedĀi hned s chvĀtĀnĒm k krĀli, prosila ho, ŀkuci: Chci, abys mi dal hned na mĒse hlavu Jana KĀtitele.

26:KrĀl pak zarmoutiv se velmi, pro pĀĒsahu a pro spoluhodovnĒky nechtĀl jĒ oslyĀeti.

27:I poslav hned kata, rozkĀzal pĀinĀ\times\$sti hlavu Janovu.

28:A on odĀed, sĀal jej v ŀalĀĀi, a pĀinesl hlavu jeho na mĒse, a dal ji dĀveĀce, a dĀveĀka dala mateĀi svĀ\times\$.

29:To uslyĀavĀe uĀedlnĒci jeho, pĀiĀli a vzali tĀlo jeho, a pochovali je v hrobĀ.

30:Tedy sĀedĀe se apoĀtolĀ\times\$ k JeĀĒĀovi, zvĀstovali jemu vĀecko, i to, co Āinili, i co uĀili.

31:I Āekl jim: PojĀte vy sami obzvlĀĀtnĀ na pustĀ\times\$ mĒsto, a odpoĀiĀte maliĀko. Nebo bylo mnoĀstvĒ tĀch, kteĀĒ pĀichĀzeli a odchĀzeli, takĀe jsou ani k jĒdlu chvĒle nemĀli.

32:I plavili se <aĀ> na pustĀ\times\$ mĒsto soukromĒ.

33:A vidouce je zĀstupovĀ\times\$, Āe jdou pryĀ, poznali jej mnozĒ.

I sbáhlí se tam ze vóech mÁst pÁÓky, a pòedeÓli je, a shromÁúdili se k nÁmu.

34:Tedy vyÓed JeÚÉÓ, uzòel zÁstup mnohÙ, a slitovalo mu se jich, Úe byli jako ovce, nemajÉcÉ pastÙòe. I poÁal je uÁiti mnohÙm vÁcem.

35:A kdyÚ se jiÚ prodlilo, pòistoupivÓe k nÁmu uÁedlnÉci jeho, òekli: Pust\$\\times\$ò jest toto mÉsto, a jiÚ se prodlilo,

36:Rozpusò je, aò jdouce do okolnÉch vesnic a mÁsteÁek, nakoupÉ sobÁ chleba; nebo nemajÉ, co by jedli.

37:On pak odpovÁdÁv, òekl jim: Dejte vy jim jÉsti. I òkou jemu: Co <tedy>, jdouce koupÉme za dvÁ stÁ groÓÈ chleba, a dáme jim jÉsti?

38:I dÉ jim: Kolik chlebÈ máte? JdÁte a zvÁzte. A kdyÚ zvÁdÁli, òekli: PÁt, a dvÁ rybÁ.

39:I rozkÁzal jim, aby se kÁzali posaditi vÓechnÁm po houfÉch na zelen\$\\times\$ trÁvÁ.

40:I usadili se rozdÉlnÁ, <mÉsty> po stu a <mÉsty> po padesÁti.

41:A vzav tÁch pÁt chlebÈ a ty dvÁ rybÁ, popatòiv do nebe, dobroòeÁil, i lámal chleby, a dal uÁedlnÉkÈm svÙm, aby kladli pòed nÁ. A dvÁ rybÁ rozdÁlil <t\$\\times\$Ú> mezi vÓecky.

42:I jedli vÓickni, a nasyceni jsou.

43:Potom sebrali drobtÈ dvanÁcte koÓÈ plnÙch, i z ryb.

44:A bylo tÁch, kteòÉÚ jedli ty chleby, okolo pÁt tisÉcÈ muÚÈ.

45:A hned pòinutil uÁedlnÉky sv\$\\times\$ vstoupiti na lodÉ, aby jej pòedeÓli pòes moòe do Betsaidy, aÚ by on rozpustil zÁstup.

46:A rozpustiv je, Óel na horu, aby se modlil.

47:A kdyÚ bylo veÁer, byla lodÉ uprostòed moòe, a on sám na zemi.

48:A vidÁl je, a oni se s tÁúkostí plavili; (nebo byl vÉtr odpornÙ jim.) A pòi Átvrt\$\\times\$m bdÁnÉ noÁnÈm pòiÓel k nim, chodÁ po moòi, a chtÁl je pominouti.

49:Oni pak uzòevÓe jej, an chodÉ po moòi, domnÉvali se, Úe by obluda byla, i zkòikli.

50:(Nebo jej vÓickni vidÁli, a zstraÓili se.) A hned promluvil k nim a òekl jim: DoufejteÚ, jáò jsem, nebojte se.

51:I vstoupil k nim na lodÉ, a utiÓil se vÉtr; a oni nÁramnÁ sami v sobÁ se dÁsili a divili.

52:Nebo nerozumÁli byli, co se stalo pòi chlebÉch; bylo zajist\$\\times\$ srdce jejich zhrublo.

53:A kdyÚ se pòeplavili, pòiÓli do zemÁ Genezaretsk\$\\times\$, a tu lodÉ pòistavili.

54:A kdyÚ vyÓli z lodÉ, hned jej poznali.

55:A bÁhajÉce po vÓÈ krajinÁ t\$\\times\$, poÁali na loÚcÉch k nÁmu nositi nemocn\$\\times\$, kdeÚkoli zvÁdÁli o nÁm, Úe by byl.

56:A kamÚkoli vchÁzel do mÁsteÁek neb do mÁst nebo do vsÉ, na ulicích kladli neduÚiv\$\\times\$, a prosili ho, aby se aspoî podolka roucha jeho dotkli. A kolikoÚ jich koli se jeho dotkli, uzdraveni byli.

Kapitola:

3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.8 Evangelium S. Marka - Kapitola 7.

Marek (Mk)

Kapitola 7.

VysvÁtliv PÁN, co vlastnÁ ĀlovÁka poskvřÍuje anebo neposkvřÍuje,
 24. uzdravil dceru Úeny pohansk\$\\times\$, 31. a hluch\$\\times\$ho, kterŮŮ i t\$\\ \leftarrow\$
 times\$mÀ`
 nÁmŮ byl.

1:I seÓli se k nÁmu farizeov\$\\times\$ a nÁkte` z zÁkonÉkĚ, kte`Ú
 byli p`iÓli z Jeruzal\$\\times\$ma.

2:A uz`evÓe nÁkter\$\\times\$ z u`edlnÉkĚ jeho obecnŮma rukama (to jest
 neumytŮma) jÉsti chleby, reptali o to.

3:Nebo farizeov\$\\times\$ i vÓickni úid\$\\times\$ nejedÉ, leĀ by ruce umyli,
 drŮÉce ustanovenÉ starÓÉch.

4:A z trhu <p`ijdouce> nejedÉ, leĀ se umyjÉ. A jin\$\\times\$ mnoh\$\\times\$ vÁci
 jsou, kter\$\\times\$Ů p`ijali, aby zachovÁvali, <jako> umŮvÁnÉ koflÉkĚ,
 ÚejdlÉkĚ a medenic i stolÉ.

5:Potom otÁzali se ho farizeov\$\\times\$ a zÁkonÉci: ProĀ u`edlnÉci
 tvoji nezachovÁvajÉ ustanovenÉ starÓÉch, ale neumytŮma rukama
 jedÉ chl\$\\times\$b?

6:On pak odpovÁdÁv, `ekl jim: Dob`e o vÁs pokrytcÉch
 prorokoval IzaiÁÓ, jakoŮ psÁno jest: Lid tento rty mne ctÉ,
 srdce pak jejich daleko jest ode mne.

7:Ale nadarmo` mne ctÉ, uĀÉce uĀenÉ, <kterÁŮto nejsou neŮ>

ustanovenÉ lidská.

8:Nebo opustivÓe pòikÁzÁnÉ BoÚÉ, drÚÉte ustanovenÉ lidská,
<totiÚ> umŮvÁnÉ ÚejdlÉkÉ a koflÉkÉ; a jinš\times\$ mnohš\times\$ vÁci tÁm
podobnš\times\$ ÁinÉte.

9:I pravil jim: áistÁ vy ruÓÉte pòikÁzÁnÉ BoÚÉ, abyste
ustanovenÉ svš\times\$ zachovali.

10:Nebo MojÚÉÓ povÁdÁl: Cti otce svš\times\$ho i matku svou, a kdoÚ
by zloðeÁil otci nebo mateØi, aØ smrtÉ umØe.

11:Ále vy pravÉte: ðekli by ÁlovÁk otci neb mateØi: Korban,
to jest, dar, kterÚkoli jest ode mne, tobÁØ prospÁje,

12:A nedopustÉte mu nic vÉce uÁiniti otci svš\times\$mu nebo mateØi
svš\times\$,

13:RuÓÉce pòikÁzÁnÉ BoÚÉ ustanovenÉmi vaÓimi, kterÁÚ jste
ustanovili. A mnohš\times\$ tÁm podobnš\times\$ vÁci ÁinÉte.

14:I svolav vÓecken zÁstup, pravil jim: SlyÓte mne vÓickni
a rozumÁjte.

15:Nic nenÉ z zevnitòku vchÁzejÉcÉho do ÁlovÁka, coÚ by jej
poskvrniti mohlo; ale to, coÚ pochÁzÉ z nÁho, toØ jest, coÚ
poskvrŕuje ÁlovÁka.

16:MÁli kdo uØi k slyØenÉ, slyÓ.

17:A kdyÚ vÓel do domu od zÁstupu, tÁzali se ho uÁedlnÉci
jeho o tom podobenstvÉ.

18:I ðekl jim: Tak jste i vy nerozumné? CoÚ nerozumÉte, Úe
vÓecko, coÚ z zevnitòku do ÁlovÁka vchÁzÉ, nemÉÚe ho poskvrniti?

19:Nebo nevchÁzÉ v srdce jeho, ale v bØicho, a potom ven
vychÁzÉ, ÁistÁci vÓelikš\times\$ pokrmy.

20:Ále pravil, Úe to, coÚ pochÁzÉ z ÁlovÁka, to poskvrŕuje
ÁlovÁka.

21:Nebo z vnitòku z srdce lidskš\times\$ho zlÁ myÓlenÉ pochÁzejÉ,
cizoloÚstva, smilstva, vraÚdy,

22:KrÁdeÚe, lakomstvÉ, neÓlechetnosti, lest, nestydatost,
oko zlš\times\$, rouhÁnÉ, pŮcha, blÁznovstvÉ.

23:VÓecky tyto zlš\times\$ vÁci pochÁzejÉ z vnitòku a poskvrŕujÉ
ÁlovÁka.

24:A vstav odtud, odÓel do konÁin TŮru a Sidonu, a vÓed do
domu, nechtÁl, aby kdo <o nÁm> vÁdÁl, ale nemohl se tajiti.

25:Nebo uslyÓevØi o nÁm Úena, jejÉÚto dcerka mÁla ducha
neÁistš\times\$ho, pØiØla a padla k nohÁm jeho.

26:(Byla pak ta Úena pohanka, Syrofenitská rodem.) I prosila
ho, aby ÁÁbelstvÉ vyvrhl z jejÉ dcery.

27:Ále JeÚÉÓ ðekl jÉ: NechaØ se prve nasytÉ synovš\times\$; nebØ nenÉ
sluónš\times\$ vzÉti chlš\times\$b synÉ a vrci ÓtÁÍatÉm.

28:A ona odpovÁdÁla a ðekla mu: OvÓem, Pane, nebo ÓtÁÍÁtka
jedÉ pod stolem drobty synÉ.

29:I ðekl jÉ: Pro tu ðeÁ jdi, vyÓloØ jest ÁÁbelstvÉ z tvš\times\$
dcery.

30:I odÓedØi do domu svš\times\$ho, našla dÁveÁku, ana leÚÉ na loÚi,
a ÁÁbelstvÉ z nÉ vyÓlo.

31:Tedy odÓed zase z konÁin TyrskŮch a SidonskŮch, pØiØel
k moØi Galilejskš\times\$mu, prostØedkem krajin DesÉti mÁst.

32:I pØivedli jemu hluchš\times\$ho a nÁmš\times\$ho, a prosili ho, aby na
nÁj ruku vzloÚil.

33:A pojav jej soukromÉ ven z zÁstupu, vloÚil prsty svš\times\$ v uØi
jeho, a plinuv, dotekl se jazyka jeho.

34:A vzezØev k nebi, vzdechl, a ðekl jemu: Effeta, to jest,
otevØi se.

35:A hned otevØÉny jsou uØi jeho, a rozvÁzÁn jest svazek

jazyka jeho, i mluvil právÅ.

36:I pøikázal jim, aby ÚÁdnš\timesšmu nepravili. Ale jakÚkoli on jim pøikazoval, <pøedce> oni mnohem vÉce ohlaÓovali.

37:A pøevelmi se divili, òkouce: Dobòe vÓecky vÅci uÅinil.

I hluchùm rozkázal slyÓeti, i nÅmùm mluvití.

Kapitola:

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
	Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.9 Evangelium S. Marka - Kapitola 8.

Marek (Mk)

Kapitola 8.

Sedmi chleby PÁN zÁstup nasytil, 10. od kvasu farizejskš\timesšho, kteÒÉÚ od nÅho znamenÉ hledali, uÅedlnÉky svš\timesš vystÒÉhal, 22. slepš\timesšho uzdravil, 27. uÅedlnÉkÈ, co by o nÅm lidš\timesš smyslili, se otÁzal, 31. smrt svou pøedpovÁdÅl, 33. Petrovi tvrdÅ pøimluvil, 34. a v Åem by zÁleÚelo pravš\timesš jeho nÅsledovÁnÉ, oznÁmil.

1:V tÅch dnech kdyÚ <opÅt> velmi velikÛ zÁstup byl <s nÈm>,

a neměli, co by jedli, svolav Ježíš uáedlnéky svš\times\$, òekl jim:

2:Létost mám nad zástupy; nebo jíú tòi dni trvajÉ se mnou a nemajÉ, co by jedli.

3:A rozpustÉmli je laánš\times\$ do domÉ jejich, zhynou na cestá; nebo nákteòÉ z nich zdaleka pòióli.

4:Odpovádáli mu uáedlnéci jeho: I odkud bude moci kdo tyto nakrmiti chleby zde na pouóti?

5:I otázal se jich: Kolik chlebÉ máte? A oni òekli: Sedm.

6:I kázal zástupu posaditi se na zemi. A vzav sedm chlebÉ, dÉky uáiniv, lámal a dával uáedlnékém svùm, aby pòedkládali.

I kladli pòed zástup.

7:A máli takš\times\$ rybiáek maliáko. Jichú poúehnav, kázal i ty pòed ná klásti.

8:I jedli a nasyceni jsou; a sebrali, coú pozÉstalo drobtÉ, sedm koóÉ.

9:Tách pak, kteòÉú jedli, bylo okolo átyò tisécÉ. I rozpustil je.

10:Potom hned vstoupiv na lodÉ s uáedlnéky svými, pòeplavil se do krajin Dalmanutskůch.

11:I vyóli farizeovš\times\$ a počali se s ném hádati, hledajÉce od náho znamenÉ s nebe, pokouóejÉce ho.

12:A on vzdech duchem svùm, dÉ: Co pokolenÉ toto znamenÉ hledá? Amen pravém vám: Nebude dáno znamenÉ pokolenÉ tomuto.

13:A opustiv je, vstoupil zase na lodÉ, i plavil se pòes <moòe>.

14:I zapomenuli s sebou vzÉti chlebÉ, a nemáli neú jeden chlš\times\$b s sebou na lodÉ.

15:Tedy pòikazoval jim, òka: Vizte a pilná se óetòte kvasu farizejskš\times\$ho a kvasu Herodesova.

16:I pòemyólovali, òkouce jeden k druhš\times\$mu: Chleba nemáme.

17:A znaje to Ježíš, òekl jim: Co pòemyólujete o tom, úe chleba nemáte? Jeótá neznáte, ani rozumÉte? Jeótá máte oslepenš\times\$ srdce vaóe?

18:Oái majÉce, nevidÉte? A uói majÉce, neslyóÉte? A nepomnÉte,

19:úe jsem pát chlebÉ lámal mezi pát tisécÉ? <A> kolik jste plnůch koóÉ drobtÉ sebrali? òekli jemu: Dvanácte.

20:A kdyú takš\times\$ sedm chlebÉ <lámal jsem> mezi átyòi tisíce, kolik jste plnůch koóÉ drobtÉ vzali? I òkou jemu: Sedm.

21:I òekl jim: Kterakú <tedy jeótá> nerozumÉte?

22:I pòióel do Betsaidy, a pòivedli k námu slepš\times\$ho, prosÉce ho, aby se ho dotekl.

23:I ujav slepš\times\$ho za ruku, vyvedl jej ven z másteáka, a plinuv na oái jeho a vloúiv na náj ruce, otázal se ho, vidáli by co.

24:A on pohledáv, òekl: Znamenám lidi; nebo vidém, úe chodÉ jako stromovš\times\$.

25:Potom opát vloúil ruce na oái jeho, a kázal mu hledáti.

I uzdraven jest, takúe i zdaleka jasná vidál vóecky.

26:I odeslal jej do domu jeho, òka: Aniú do toho másteáka choá, aniú komu z másteáka <co o tom> prav.

27:Tedy vyóel Ježíš a uáedlnéci jeho do másteáek Cesaree Filipovy. A na cestá tázal se uáedlnéké svůch, òka jim: Kúm mne pravÉ bůti lidš\times\$?

28:KteòÉúto odpovádáli: Janem kòtitelem, a jinÉ Eliáóem, jinÉ pak jedném z prorokÉ.

29:Tedy on òekl jim: Vy pak kúm mne bůti pravÉte? Odpovádáv Petr, òekl jemu: Ty jsi Kristus.

30: I pòikázal jim, aby <toho> o nÁm ÚÁdn\$\\times\$mu nepravili.
31: I poÁal uÁiti je, Úe Syn ÁlovÁka musÉ mnoho trpÁti,
a potupen bÛti od starÓEch a pÒednÉch knÁÚÉ a zÁkonÉkÉ, a zabit
bÛti, a ve tÒech dnech z mrtvÛch vstÁti.
32: ZjevnÁ to slovo mluvil. A chytiv jej Petr, poÁal mu
domlouvati.
33: KterÛto obrÁtiv se a pohledÁv na uÁedlnÉky sv\$\\times\$, pÒimluvil
Petrovi, òka: JdiÚ za mnou, satane; nebo nechÁpÁÓ, co jest
BoÚÉho, ale co lidsk\$\\times\$ho.
34: A svolav zÁstup s uÁedlnÉky svÛmi, òekl jim: Chceli kdo
za mnou pÒijÉti, zapÒi sebe sÁm, a vezmi kÒÉÚ svÉj, a nÁsledujÚ
mne.
35: Nebo chtÁlli by kdo duÓi svou zachovati, ztratÉô ji;
pakli by kdo ztratil duÓi svou pro mne a pro evangelium, tenô ji
zachovÁ.
36: Nebo co prospÁje ÁlovÁku, by vÓecken svÁt zÉskal, a sv\$\\times\$
duÓi Ókodu uÁinil?
37: Aneb jakou dá ÁlovÁk odmÁnu za duÓi svou?
38: Nebo kdoÚ by se koli za mne stydÁl a za má slova v tomto
pokolenÉ cizoloÚn\$\\times\$m a hòÉón\$\\times\$m, i Syn ÁlovÁka stydÁti se bude za
nÁj, kdyÚ pÒijde v slÁvÁ Otce sv\$\\times\$ho s andÁly svatÛmi.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.10 Evangelium S. Marka - Kapitola 9.

Marek (Mk)

Kapitola 9.

Kristus PÁN prománil se na hoře svatš¹, 13. a dolê sstoupiv, ĀabelnĚka uzdravil, 29. smrt svou i vzkŔŔenĚ pŔedpŔadĀl, 34. nesnĀz mezi uĀedlnĚky o prvotnost srovnal, 41. a aby se pohorŔenĚ vystŔhali napomenul.

1:I pravil jim: Amen pravĚm vĀm, ŔeŔ jsou nĀkteŔ z stojĚcĚch tuto, kteŔĚ Ŕ neokusĚ smrti, a Ŕ i uzŔ krĀlovstvĚ BoŔ pŔichĀzejĚcĚ v moci.

2:A po Ŕesti dnech pojal JeŔŔ Petra a Jakuba a Jana, i uvedl je na horu vysokou soukromĚ samy, a prománil se pŔed nimi.

3:A uĀinĀno jest roucho jeho stkvoucĚ a bĚlš² velmi jako snĚh, jeŔto tak bĚlš²ho <ŔĀdnŔ> bĀliĀ na zemi uĀiniti nemĚŔe.

4:I uzŔeli EliĀŔe s MojŔŔem, ani s JeŔŔem mluvĚ.

5:A odpovĀĀ Petr, Ŕekl k JeŔŔovi: MistŔe, dobrš³ jest nĀm tuto bŔti. ProtoŔ udĀlejme tŔi stĀnky, tobĀ jeden, MojŔŔovi jeden a EliĀŔovi jeden.

6:Nebo nevĀĀl, co mluvĚ; byli zajistš⁴ pŔestraŔeni.

7:I stal se oblak zastĀŔujĚcĚ je, a pŔiŔel hlas z oblaku, ŔkoucĚ: TentoŔ jest ten Syn mĚj milŔ, jeho poslouchejte.

8:A hned obezŔevŔe se, ŔĀdnš⁵ho vĚc nevidĀli neŔ samš⁶ho JeŔŔe s sebou.

9:A kdyŔ sstupovali s hory, pŔikĀzal jim, aby toho ŔĀdnš⁷mu nevypravovali, co vidĀli, neŔ aŔ Syn ĀlovĀka z mrtvŔch vstane.

10:I zachovali tu vĀc u sebe, tĚŔce mezi sebou, co by to bylo z mrtvŔch vstĀti?

11:I otĀzali se ho, Ŕkouce: CoŔ pak zĀkonĚci pravĚ, Ŕe EliĀŔ musĚ pŔijĚti prve?

12:On pak odpovĀĀ, Ŕekl jim: EliĀŔ pŔijda nejprve, napravĚ vŔecky vĀci, a jakoŔ psĀno jest o Synu ĀlovĀka, Ŕe mĀ mnoho trpĀti a za nic poloŔen bŔti.

13:Ale pravĚm vĀm, Ŕe EliĀŔ <jiŔ> pŔiŔel, a uĀinili mu, coŔ jsou chtĀli, jakoŔ psĀno jest o nĀm.

14:Tedy pŔiŔed k uĀedlnĚkĚm, uzŔel zĀstup velikŔ okolo nich a zĀkonĚky, an se hĀdajĚ s nimi.

15:A hned vŔecken zĀstup uzŔev jej, ulekli se; a sbĀhŔe se, pŔivĚtali ho.

16:I otĀzal se zĀkonĚkĚ: Co se hĀdĀte spolu?

17:A odpovĚdaje jeden z zĀstupu, Ŕekl: MistŔe, pŔivedl jsem syna svš⁸ho k tobĀ, kterŔŔ mĀ ducha nĀmš⁹ho.

18:Ten kdyŔkoli jej pochopĚ, lomcuje jĚm, a on se slinĚ, a ŔŔipĚ zubami, a svadne. I Ŕekl jsem uĀedlnĚkĚm tvŔm, aby jej vyvrhli, a nemohli.

19:A on odpovĚdaje jemu, Ŕekl: ĩ nĀrode nevĀrnŔ! Ale dokudŔ s vĀmi budu? A dokudŔ vĀs trpĀti budu? PŔiveĀte jej ke mnĀ.

20:I pŔivedli ho k nĀmu. A jakŔ jej uzŔel, hned jĚm duch lomcoval; a padna na zemi, vĀlel se a slinil.

21:I otĀzal se otce jeho: DĀvnoli se jemu to stalo? A on Ŕekl: <Hned> od dĀtinstvĚ.

22:A Āasto jĚm metal i na oheŔ i do vody, aby jej zahubil. Ale mĚŔli co, spomoz nĀm, slituje se nad nĀmi.

23:A JeúÉÓ òekl jemu: MÈÚeÓli tomu vÀÒiti; vÓeckoÔ jest moÚn\$\\times\$ vÀÒÉcÉmu.

24:A ihned zvolav otec mlÁdence toho s slzami, òekl: VÀÒEm, Pane, spomoz nedovÁÒe m\$\\times\$.

25:Uzòev pak JeúÉÓ, Úe se zÁstup sbÉhÁ, pÒimluvil duchu tomu neÁist\$\\times\$mu, òka jemu: HluchÛ a nÁmÛ duÓe, jÁ tobÁ pÒikazuji, vyjdi z nÁho, a nevchÁzej vÉce do nÁho.

26:Tedy kÒiÁe a velmi jÉm lomcuje, vyÓel <z nÁho>. I uÁinÁn jest <ÁlovÁk ten> jako mrtvÛ, takÚe mnozÉ pravili, Úe umÒel.

27:Ále JeúÉÓ ujav jej za ruku, pozdvihl ho, a <on> vstal.

28:A kdyÛ vÓel do domu, uÁedlnÉci jeho otÁzali ho soukromÉ: ProÁeÛ jsme my ho nemohli vyvrcci?

29:I òekl jim: Toto pokolenÉ nijakÛ nemÈÛ vyhnÁno bÛti, jedin\$\\times\$ modlitbou a postem.

30:A jdouce odtud, Óli skrze Galilei, a nechtÁl, aby kdo <o tom> vÁdÁl.

31:Nebo uÁil uÁedlnÉky sv\$\\times\$a a pravil jim: úe Syn ÁlovÁka dÁn bude v ruce lidsk\$\\times\$, a zamordujÉÔ jej, ale zamordovÁn jsa, tÒetÉ den z mrtvÛch vstane.

32:Oni pak nesrozumÁli tomu povÁdÁnÉ, a ostÛchali se ho otÁzati.

33:I pÒiÓel do Kafarnaum, a v domÁ byv, otÁzal se jich: Co jste na cestÁ mezi sebou rozjÉmali?

34:A oni mlÁeli. Nebo hÁdali se byli na cestÁ mezi sebou, kdo by z nich byl vÁtÓÉ.

35:A posadiv se, zavolal dvanÁcti, a dÉ jim: Chceli kdo prvnÉ bÛti, budeÔ vÓech nejposlednÁjÓÉ a vÓech sluÚebnÉk.

36:A vzav pacholÁtko, postavil je uprostòed nich, a vzav je na lokty sv\$\\times\$, òekl jim:

37:KdoÛ by koli jedno z takovÛch dÉtek pÒijal ve jm\$\\times\$nu m\$\\times\$, mneÔ pÒijÉmÁ; a kdoÛ by mne koli pÒijal, ne mneÔ pÒijÉmÁ, ale toho, kterÛÛ mne poslal.

38:I odpovÁdÁl mu Jan, òka: MistÒe, vidÁli jsme <tam> jednoho, an ve jm\$\\times\$nu tv\$\\times\$m ÁÁbly vymÉtÁ, kterÛÛ nechodÉ s nÁmi; i brÁnili jsme mu, protoÚe s nÁmi nechodÉ.

39:JeúÉÓ pak òekl: NebraŕteÛ mu. NebÔ nenÉ ÚÁdn\$\\times\$ho, kterÛÛ by divy Áinil ve jm\$\\times\$nu m\$\\times\$, aÔ by mohl snadnÁ zle mluviti o mnÁ.

40:Nebo kdoÛ nenÉ proti nÁm, s nÁmiÔ jest.

41:KdoÛ by koli zajist\$\\times\$ dal vÁm pÉti ÁÉÓi vody ve jm\$\\times\$nu m\$\\times\$, protoÚe jste Kristovi, amen pravÉM vÁm, neztratÉÔ nikoli odplaty sv\$\\times\$.

42:A kdoÛÔ by koli pohorÓil jednoho z tÁchto maliÁkÛch, vÁÒÉcÉch ve mne, mnohem by l\$\\times\$pe mu bylo, aby byl zavÁÓen na hrdlo jeho úernov mlÛnskÛ a vrÛen byl do moÒe.

43:A horÓilali by tÁ ruka tvÁ, utni ji. L\$\\times\$peÔ jest tobÁ bezruk\$\\times\$mu vjÉti do Úivota, <radÁji> neÚli obÁ ruce majÉcÉmu jÉti do pekla, v oheŕ neuhasitelnÛ,

44:KdeÛ Áerv jejich neumÉrÁ a oheŕ nehasne.

45:A pakli noha tvÁ horÓila by tÁ, utniÛ ji. L\$\\times\$peÔ jest tobÁ kulhav\$\\times\$mu vjÉti do Úivota, neÚli obÁ noze majÉcÉmu uvrÛenu bÛti do pekla, v oheŕ neuhasitelnÛ,

46:KdeÛto Áerv jejich neumÉrÁ a oheŕ nehasne.

47:Pakli by tÁ oko tv\$\\times\$ horÓilo, vylup je. L\$\\times\$peÔ jest tobÁ jednook\$\\times\$mu vjÉti do krÁlovstvÉ BoÚÉho, neÚli obÁ oÁi majÉcÉmu uvrÛenu bÛti do ohnÁ pekeln\$\\times\$ho,

48:KdeÛto Áerv jejich neumÉrÁ a oheŕ nehasne.

49:Nebo kaÛdÛ <ÁlovÁk> ohnÁm bude solen, a vÓelikÁ obÁt solÉ

bude osolena.

50:DobrÁÔ jest sÊl. Pakli sÊl bude neslanÁ, ĀĚm ji osolĚte?
MĀjte sÊl v sobĀ sami, a pokoj mĀjte mezi sebou.

Kapitola:

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
	Obsah Jm\$\\times\$na VĀhy

1.11 Evangelium S. Marka - Kapitola 10.

Marek (Mk)

Kapitola 10.

OtĀzku PĀn, sluÓeloli by Űenu propustiti, zpravil, 13. dĚtek maliĀkŰch k sobĀ n\$\\times\$sti nehĀjil, 23. bohatŰm Űe nesnadno do krĀlovstvĚ BoŰĚho, svĀdĀil, 38. uĀedlnĚky sv\$\\times\$, kteĚŰ povŰoenĚ ŰĀdali, ponĚŰnosti uĀil, 46. a slep\$\\times\$ho uzdravil.

1:A vstav odtud, pŃiŃel do konĀin JudskŰch skrze krajinu za JordĀnem <leŰĚĚ>. I seŃli se k nĀmu zase zĀstupov\$\\times\$, a jakŰ obyĀej mĀl, opĀt je uĀil.

2:Tedy pŃistoupivŃe farizeov\$\\times\$, otĀzali se ho: SluŃĚli muŰi Űenu propustiti? pokouĚejĚce ho.

3: On pak odpovědaje, řekl jim: Co vám přikázal Mojžíš?
4: Ktežto řekl: Mojžíš dopustil léstek zapuzené napsati a propustiti.
5: I odpovědv Ježíš, řekl jim: Pro tvrdost srdce vašeho napsal vám Mojžíš to přikázání.
6: Ale od počátku stvořené muže a ženu učinil je Běh.
7: Protož opustěte otce svého i matku, a předejete se budeš svému.
8: I budou dva jedno tělo. A tak již nejsou dva, ale jedno tělo.
9: Protož což Běh spojil, člověk nerozlučuj.
10: A v domě opět učedníci jeho otázali se ho o těm věci.
11: I dě jim: Kdo by koli propustil manželku svou a jinou pojal, cizoložce proti ně.
12: A jestliže by žena propustila muže svého a za jiného se vdala, cizoložce.
13: Tedy přinášeli k nám děti, aby se jich dotýkal. Ale učedníci přimlouvali těm, kteříže nesli.
14: To viděv Ježíš, nelibě to nesl, a řekl jim: Nechte děti ke mně a nebráňte jim, nebo takových jest království Boží.
15: Amen pravěm vám: Kdo by koli nepřijal království Božího jako dítě, nikoliž do něho nevejde.
16: A bera je na lokty svého a vzkládaje na ně ruce, požehná je jim dával.
17: Potom když vyšel na cestu, přiběhl jeden, a poklekna před ním, otázal se ho, <že> Mistře dobrě, co učiním, abych života svého došel?
18: I řekl mu Ježíš: Co mne nazýváš dobrě? údu není dobrě, než sám <toliko> Běh.
19: Přikázání umě: Nezcizoložce, nezabije, neukradne, nevydá falešného svého, neklamá, cti otce svého i matku.
20: A on odpovědv, řekl jemu: Mistře, toho svého jsem ostěhal od svého mladosti.
21: Tedy Ježíš pohleděv na ně, zamiloval ho, a řekl mu: Jednož se nedostává. Jdi, a cožkoli máš, prodej, a dej chudě, a budeš měti poklad v nebi; a přij, následuj mne, vezma křesť <svěj>.
22: On pak zarmoutiv se pro to slovo, odšel, truchliv jsa; nebo měl mnohá zbožie.
23: A pohleděv věkol Ježíš, dě učedníkům svým: <Aj> jak nesnadná ti, jenž statky mají, vejdu do království Božího.
24: Tedy učedníci ušasli se nad řeči jeho. Ježíš pak zase odpovědv, dě jim: Synův, kterak nesadně jest doufajícím v statek do království Božího vjěti.
25: Sněze jest velbloudu skrze jehelné ucho projěti, nežli bohatému vjěti do království Božího.
26: Oni pak věce se dšili, okouce mezi sebou: I kdož může spasen býti?
27: A pohleděv na ně Ježíš, dě: U lidí jest nemožné, ale ne u Boha; nebo u Boha všecko možné jest.
28: I počal Petr mluvit k nám: Aj, my opustili jsme všecko a šli jsme za tebou.
29: Odpovědv pak Ježíš, řekl: Amen pravěm vám, údu svého není, ježto by opustil děm, neb bratře, nebo sestry, neb otce, nebo matku, nebo manželku, nebo syny, nebo rože pro mne a pro evangelium,

30:Aby nevzal stokrát tolik nyní v Āasu tomto domĚ a bratrĚ a sestr a matek a synĚ a rolĚ s protivivstvĚm, a v budoucĚm vĀku ůivot vĀĀnŮ.

31:MnozĚŮ zajistĚ \times <byvŮe> prvnĚ, budou poslednĚ, a poslednĚ prvnĚ.

32:Byli pak na cestĀ, jdouce do JeruzalĚ \times ma, a JeŮĚŮ Ůel napŮed. I byli pŮedĀŮeni, a jdouce za nĚm, bĀli se. Tedy pojav JeŮĚŮ opĀt dvanĀcte, poĀal jim praviti, co se jemu mĀ stĀti,

33:<Ůka>: Aj, vstupujeme do JeruzalĚ \times ma, a Syn ĀlovĀka vydĀn bude pŮednĚm knĀŮĚm a zĀkonĚkĚm, i odsoudĚ jej na smrt, a vydĀĚ jej pohanĚm.

34:KteŮĚŮto posmĚvati se budou jemu, a ubiĀujĚ ho, a uplijĚ a zabijĚ jej, ale tŮetĚho dne z mrtvŮch vstane.

35:Tedy pŮistoupili k nĀmu Jakub a Jan, synovĚ \times Zebedeovi, Ůkouce: MistŮe, chceme, zaĀ bychom koli prosili tebe, abys uĀinil nĀm.

36:On pak Ůekl jim: Co chcete, abych vĀm uĀinil?

37:I Ůekli jemu: Dej nĀm, abychom jeden na pravici tvĚ \times a druhŮ na levici tvĚ \times sedĀli v slĀvĀ tvĚ \times .

38:JeŮĚŮ pak Ůekl jim: NevĚte, zaĀ prosĚte. MĚŮeteli pĚti kalich, kterŮŮ jĀ piji, a kŮtĚti se kŮtem, kterŮmŮ jĀ se kŮĚm?

39:A oni Ůekli jemu: MĚŮeme. A JeŮĚŮ Ůekl jim: Kalich zajistĚ \times , kterŮŮ jĀ piji, pĚti budete, a kŮtem, kterŮmŮ jĀ se kŮĚm, kŮtĀni budete,

40:Ale sedĀti na pravici mĚ \times , nebo na levici mĚ \times , nenĚŮ mĀ vĀc dĀti vĀm, ale <dĀnoŮ bude>, kterŮmŮ pŮipraveno jest.

41:A uslyŮavŮe <to jinŮch> deset, poĀali se hnĀvati na Jakuba a na Jana.

42:Ale JeŮĚŮ povolav jich, Ůekl jim: VĚte, Ůe ti, kteŮĚŮ sobĀ zalibujĚ vlĀdnouti nad nĀrody, panujĚŮ nad nimi; a kteŮĚŮ velicĚ u nich jsou, moc provozujĚ nad nimi.

43:Ne takŮ bude mezi vĀmi. Ale kdoŮkoli chtĀl by mezi vĀmi bŮti velikŮ, budiŮ vĀŮ sluŮebnĚk.

44:A kdoŮkoli z vĀs chtĀl by bŮti pŮednĚ, budiŮ sluŮebnĚk vŮech.

45:Nebo i Syn ĀlovĀka nepŮiŮel, aby mu slouŮili, ale aby on slouŮil, a aby dal duŮi svou na vykopenĚ za mnohĚ \times .

46:Tedy pŮiŮli do Jericho, a kdyŮ vychĀzel on z Jericha, i uĀedlnĚci jeho a zĀstup mnohŮ, TimeĚv syn, Bartimeus slepŮ, sedĀl podle cesty, ŮebŮe.

47:A kdyŮ uslyŮel, Ůe by <to> byl JeŮĚŮ NazaretskŮ, poĀal volati a ŮĚci: JeŮĚŮi, synu DavidĚv, smiluj se nade mnou.

48:I pŮimlouvali mu mnozĚ, aby mlĀel. Ale on mnohem vĚce volal: Synu DavidĚv, smiluj se nade mnou.

49:Tedy zastaviv se JeŮĚŮ, kĀzal ho zavolati. I zavolali toho slepĚ \times ho, Ůkouce jemu: DobrĚ \times mysli buĀ, vstaĭ, volĀ tĀ.

50:On pak povrh plĀŮŮ svĚj, a zchopiv se, Ůel k JeŮĚŮovi.

51:I odpovĀdĀv JeŮĚŮ, dĚ jemu: Co chceŮ, aŮ uĀinĚm? A slepŮ Ůekl jemu: MistŮe, aŮ vidĚm.

52:Tedy JeŮĚŮ Ůekl mu: Jdi, vĚra tvĀ tĀ uzdravila. A on hned prohlĚ \times dl, a Ůel cestou za JeŮĚŮem.

Kapitola:

2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
	Obsah Jmš\times\$na VÁhy

1.12 Evangelium S. Marka - Kapitola 11.

Marek (Mk)

Kapitola 11.

Kristus PÁN pòijel na oslÁtku do Jeruzalš\times\$ma, 12. fÉku zloèeãil, 15. chrÁm vyãistil, 22. napomenul k vÉòe a k modlitbÁ, 29. otÁzku farizeÈ opatrná zavrhl, uãiniv zmÈnku o Janovi.

- 1:A kdyÚ se pòiblÉÚili k Jeruzalš\times\$mu a Betfagi i Betany pòì hoèe Olivetskš\times\$, poslal dva z uãedlnÈkÈ svÙch,
 2:A òekl jim: JdÁte do hrÁdku, kterÙÚ proti vÁm jest, a hned vejdouce tam, naleznete oslÁtko pòivÁzanš\times\$, na kterš\times\$mÚ <jeótÁ> niÚÁdnÙ z lidÈ nesedÁl. OdvÉÚÈce, pòiveãte <ke mnÁ>.
 3:A òekliiò by vÁm kdo: Co to ãinÈte? rcete: úe ho PÁN potòebuje. A hned je propustÈ sem.
 4:I odeòli, a nalezli oslÁtko pòivÁzanš\times\$ vnÁ u dveòÈ na rozcestÈ. I odvÁzali je.
 5:Tedy nÁkteòÈ z tÁch, kteòÈÚ tu stÁli, òekli jim: Co ãinÈte, odvazujÈce oslÁtko?
 6:Oni pak òekli jim, jakoÚ byl pòikÁzal JeÚÈÓ. I nechali jich.
 7:ProtoÚ pòivedli oslÁtko k JeÚÈÓovi, a vloÚili na nÁ roucha svÁ. I vsedl na nÁ.
 8:MnozÈ pak stlali roucha svÁ na cestÁ, a jinÈ ratolesti

sekali z stromů, a metali na cestu.

9: A kteří napřed šli, i ti, kteří za ním šli, volali,

žkouce: Spas nás. Poúhnanů, jenů se bůž ve jměnu Pánů.

10: Poúhnanů, kterů jest pšlůlo ve jměnu Pánů, královstvė otce našeho Davida! Spas nás na vřsostech.

11: I vřel do Jeruzalřma Jeůó, i do chrámu. A spatřiv tu vřecko, kdyů jiů byla veřernė hodina, vřel do Betany se dvanřcti.

12: A druhřho dne, kdyů vychřzel z Betany, zlaňal.

13: A uzřev zdaleka řek, an mř listė, řel, zda by co nalezl na nřm. A kdyů pšřel k nřmu, nic nenalezl kromř listė; nebo nebyl řas řekė.

14: Tedy odpovřdřv Jeůó, řekl jemu: Jiů vřce na vřky niůřdnů z tebe ovoce nejez. A slyřeli to uředlnřci jeho.

15: I pšřli do Jeruzalřma. A vřed Jeůó do chrámu, pořal vymřtati ty, jenů prodřvali a kupovali v chrámu, a stoly penřzomřncř a stolice prodřvajřřch holuby převracel.

16: A nedopustil, aby kdo <jakou> nřdobu nesl skrze chrám.

17: I uřil <je>, řka jim: Zdaliů nenř psřno, ře dřm mřj dřm modlitby slouti bude u vřech nřrodř? Vy pak uřinili jste jej peleř lotrř.

18: Slyřeli <pak to> zřkonřci i přednř knřř, a hledali, kterak by jej zahubili; nebo se ho břli, protoře vřecken zřstup divil se uřenř jeho.

19: A kdyů byl veřer, vřel <Jeůó> z mřsta.

20: A <uředlnřci> řřno jdouce, uzřeli řek, an usechl <hned> z kořene.

21: Tedy zpomenuv Petr, řekl jemu: Mřře, aj řek, kterřmuů jsi zlořřil, usechl.

22: I odpovřdřv Jeůó, řekl jim: Mřjte vřeru Boř.

23: Nebo amen pravřm vřm, ře kdoů by koli řekl hoře třřto: Zdvihni se a vrz sebou do moře, a nepochyboval by v srdci svřřm, ale vřřil by, ře se stane, coůkoli dř, bude ř jemu tak, coů by koli řekl.

24: Protoů pravřm vřm: Zařř byste koli, modlřřce se, prosili, vřřte, ře vezmete, a stane ř se vřm.

25: A kdyů se postavřte k modlenř, odpouřřjte, mřteli co proti komu, aby i Otec vřř nebeskř odpustil vřm hřřchy vaře.

26: Nebo jestliř vy neodpustřte, ani Otec vřř, kterřů v nebesřch jest, odpustř vřm hřřchř vařich.

27: I pšřli zase do Jeruzalřma. A kdyů on chodil v chrámu, pšřoupili k nřmu přednř knřř a zřkonřci a starř.

28: I řekli jemu: Jakou mocř to řřř? A kdo jest tobř dal tu moc, abys tyto vřci řřil?

29: Tedy odpovřdře Jeůó, řekl jim: Otřři ř se i jř vřs na jednu vřc. Odpovřřte mi, a povřm vřm, jakou mocř to řřřm.

30: Křest Janřv s nebeli byl, řřli z lidř? Odpovřřte mi.

31: I rozvařovali <to> sami mezi sebou, řkouce: Dřmeli:

S nebe, dřř nřm: Prořř jste tedy neuvřřili jemu?

32: Pakli dřme: Z lidř, bojřme se lidu. Nebo vřickni o Janovi smyslili, ře jest pravř byl prorok.

33: I odpovřdřvře, řekli Jeůóovi: Nevřme. A Jeůó odpovřdře, řekl jim: Aniů jř vřm povřm, jakou mocř to řřřm.

Kapitola:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.13 Evangelium S. Marka - Kapitola 12.

Marek (Mk)

Kapitola 12.

O vinici pronajat\$\\times\$ vina\$\\textcircled{E}\$m, 13. o dani cÉsa\$\\textcircled{O}\$i, 24. o zpÉsobu budoucÉho vzk\$\\textcircled{O}\$enÉ, 28. o nejvÁt\$\\textcircled{O}\$ém p\$\\textcircled{O}\$ikÁzÁnÉ, 35. o Kristu, ÁÉ by syn byl, 38. o pŮ\$\\textcircled{O}\$e zÁkonÉkÉ, 41. a o metÁnÉ penÁz do pokladnice.

- 1:Tedy poÁal jim mluviti v podobenstvÉch: Vinici \$\\textcircled{O}\$tÉpil <jeden> ÁlovÁk, a opletl ji plotem, a vkopal pres, a ustavÁl vÁŮi, a najal ji vina\$\\textcircled{E}\$m, i od\$\\textcircled{O}\$el na cestu.
- 2:A v Áas <uŮitkÉ> poslal k vina\$\\textcircled{E}\$m sluŮebnÉka, aby od vina\$\\textcircled{E}\$ vzal ovoce z vinice.
- 3:Oni pak jav\$\\textcircled{O}\$e jej, zmrskali ho a odeslali prÁzdn\$\\times\$ho.
- 4:I poslal k nim zase jin\$\\times\$ho sluŮebnÉka. I toho t\$\\times\$Ů kamenovav\$\\textcircled{O}\$e, ranili v hlavu a odeslali zohaven\$\\times\$ho.
- 5:I poslal opÁt jin\$\\times\$ho. I toho zabili, a mnoho jinŮch, <z nichŮ> nÁkter\$\\times\$ zmrskali a jin\$\\times\$ zmordovali.
- 6:Je\$\\textcircled{O}\$tÁ pak maje jedin\$\\times\$ho syna nejmilej\$\\textcircled{O}\$Ého, i toho poslal k nim naposledy, \$\\textcircled{O}\$ka: OstŮchati se budou syna m\$\\times\$ho.

- 7: Ale vina ůi ůekli jedni k druhům: Tento ů jest důdic; pojdte, zabijme jej, a bude ů na ůe důdictvů.
- 8: Tedy javůe jej, zabili ho a vyvrhli ven z vinice.
- 9: Co ů tedy uůinů půn vinice? Půijde, a zatratů vina ůe ty, a dů vinici jinům.
- 10: Zdali ů jste půsma toho neůtli? Kůmen, kterů ů zavrhli důlnůci, ten uůinůn jest hlavou ůhlovou.
- 11: Ode Půna stalo se toto, a jest divnů\$ \times\$ půed oůima naůima.
- 12: I hledali ho jůti, ale bůli se zůstupu; nebo poznali, ůe podobenstvů to proti nim povůdůl. A nechavůe ho, odeůli pryů.
- 13: Potom poslali k nůmu nůkterů\$ \times\$ z farizeů a herodiůnů, aby jej polapili v ůeůi.
- 14: Kteůů ůto půiůedůe, ůekli jemu: Mistůe, vůeme, ůe jsi pravdomluvnů, a nedbů na ůůdnů\$ \times\$ ho; nebo nepatůů na osobu lidskou, ale v pravdů cestů Boůů uůůů. Sluůůli daů důvati cůsaůi, ůili nic? Důmeli ů, ůili nedůme?
- 15: On pak znaje pokrytstvů jejich, ůekl jim: Co mne pokouůete? Půineste mi penůz, aů pohledům.
- 16: A oni podali mu. Tedy ůekl jim: ůů jest tento obraz a nůpis? A oni ůekli mu: Cůsaůův.
- 17: I odpovůdův Jeůů, ůekl jim: Důvejte ů tedy, co ů jest cůsaůova, cůsaůi, a co ů jest Boůůho, Bohu. I podivili se tomu.
- 18: Potom půiůli k nůmu saduceovů\$ \times\$, kteůů pravů, ůe nenů z mrtvůch vstůnů. I otůzali se ho, ůkouce:
- 19: Mistůe, Mojůů nům napsal: Kdyby ůů bratr umůel, a ostavil po sobů manůelku, a synů by nemůl, aby bratr jeho pojal manůelku jeho a vzbudil sůmů bratru svů\$ \times\$ mu.
- 20: I bylo sedm bratrů. A prvnů pojav ůenu, umůel, neostaviv semene.
- 21: A druhů pojav ji, < tak\$ \times\$ > umůel, a ani ů ten ostavil semene. A tůetů tolik\$ \times\$ ů.
- 22: A tak ji pojalo vůech sedm, a nezůstavili < po sobů > semene. Nejposlů\$ \times\$ ze pak po vůech umůela i ůena.
- 23: Proto ů půi vzkůůenů, kdy ů z mrtvůch vstanou, ůů z tůch bude manůelka? Neb jich sedm můlo ji za manůelku.
- 24: A odpovůdaje Jeůů, ůekl jim: Zdali ů ne proto bloudůte, ůe neznůte Půsem ani moci Boůů?
- 25: Nebo kdy ů vstanou z mrtvůch, nebudou se ůeniti ani vdůvati, ale budou jako andůl\$ \times\$ nebeůtů.
- 26: O mrtvůch pak, ůe majů vstůti, zdali ů jste neůtli v knihůch Mojůůovůch, kterak ve kůi promluvil k nůmu Bůh, ůka: Jů < jsem > Bůh Abrahamův a Bůh Izůkův a Bůh Jůkobův?
- 27: Nenůů Bůh mrtvůch, ale Bůh ůivůch. Proto ů vy velmi bloudůte.
- 28: Tedy půistoupil k nůmu jeden z zůkonůků, slyůev je hůadajůců se, < a > vida, ůe jim dobůe odpovůdůl, otůzal se ho, kterů\$ \times\$ by bylo půikůzůnů prvnů ze vůech.
- 29: A Jeůů odpovůdůl jemu, ůe prvnů ze vůech půikůzůnů jest: Slyů, Izraeli, Půn Bůh nů Půn jeden jest.
- 30: Proto ů milovati budeů Půna Boha svů\$ \times\$ ho ze vůeho srdce svů\$ \times\$ ho, a ze vůů duůe svů\$ \times\$, a ze vůů mysli svů\$ \times\$, i ze vůech moců svůch. To jest prvnů půikůzůnů.
- 31: Druhů\$ \times\$ pak jest podobnů\$ \times\$ tomu: Milovati budeů bliůnůho svů\$ \times\$ ho jako sebe samů\$ \times\$ ho. Vůtůůho půikůzůnů jinů\$ \times\$ ho nad tato nenů.
- 32: I ůekl jemu ten zůkonůk: Mistůe, dobůe jsi vpravdů povůdůl. Nebo jeden jest Bůh, a nenů jinů\$ \times\$ ho kromů nůho;
- 33: A milovati ho ze vůeho srdce, a ze vůů mysli, a ze vůů

duóe, i ze vóech mocÉ, a milovati bliÚnÉho jako sebe samš\times\$ho,
<toô jest> vÁtÓÉ nade vóecky zÁpalnš\times\$ i vÉtÁznš\times\$ obÁti.

34:A vidÁv JeÚÉÓ, Úe by moudòe odpovÁdÁl, dÉ jemu: Nejsi
daleko od krÁlovstvé BoÚÉho. A ÚÁdnÛ vÉce neodvÁÚil se ho
<o nic> tÁzati.

35:I odpovÉdaje JeÚÉÓ, òekl, uÁe v chrÁmÁ: Kterak pravÉ
zÁkonÉci, Úe Kristus jest syn DavidÉv?

36:Nebo David pravÉ v Duchu svatš\times\$m: òekl PÁn PÁnu mš\times\$mu: SeÄ
na pravici mš\times\$, aÚô i poloÚEm nepòÁtely tvš\times\$ podnoÚe noh tvÛch.

37:PonÁvadÛ sÁm David nazÛvÁ jej PÁnem, kterakÛ syn jeho jest?
A mnohÛ zÁstup rÁd ho poslouchal.

38:I mluvil jim v uÁenÉ svš\times\$m: Varujte se zÁkonÉkÉ, kteòÉÚ
rÁdi v krÁsnš\times\$m rouóe chodÉ, a <chtÁjÉ> pozdravÁni bÛti na
trhu,

39:A na pòednÉch stolicÉch sedÁti v óokolÁch, a pòedné mÉsta
<mÉti> na veÁeòech,

40:KteòÉÚto zÚÉrajÉ domy vdovskš\times\$ pod zÁmyslem dlouhÛch
modliteb. Tiô vezmou soud tÁÚÓÉ.

41:A posadiv se JeÚÉÓ proti pokladnici, dÉval se, kterak
zÁstup metal penÉze do pokladnice. A mnozÉ bohatÉ metali mnoho.

42:A pòiòedóí jedna chudÁ vdova, i vrhla dva óarty, jenÛ jest
ÁtvrtÁ ÁÁstka <penÉze tehdejóÉho>.

43:I svolav uÁedlnÉky svš\times\$, dÉ jim: Amen pravÉm vÁm, Úe tato
chudÁ vdova vÉce uvrhla, neÚ tito vóickni, kteòÉÚ metali do
pokladnice.

44:Nebo vóickni z toho, coÛ jim zbÛvalo, metali, ale tato
z svš\times\$ chudoby, vóecko, coÛ mÁla, uvrhla, vóecku Úivnost svou.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14

15

16

Obsah Jmš\times\$na VÁhy

1.14 Evangelium S. Marka - Kapitola 13.

Marek (Mk)

Kapitola 13.

Proroctvé PÁNÁ o zkÁze Jeruzalš\times\$ma a o pÒÉchodu k soudu, i znamenÉch toho, 5. o povstÁNÉ faleÓnÙch prorokÉ, 11. o pokuÓenÉch, kterÁÚ pÒijdou na vÁrnš\times\$, 32. napomenutÉ k bedlivš\times\$mu nenadÁlš\times\$ho pÒÉÓtÉ PÁNÁ oÁekÁvÁNÉ.

1:A kdyÚ vychÁzel z chrÁmu, dÉ jemu jeden z uÁedlnÉkÉ jeho: MistÒe, pohleÁ, kterakš\times\$ kamenÉ a jakš\times\$ <jest toto> stavenÉ!

2:Tedy JeÚÉÓ odpovÉdaje, òekl jemu: VidÉÓ toto tak velikš\times\$ stavenÉ? NebudeÒ ostaven kÁmen na kameni, kterÚÚ by nebyl zboÒen.

3:A kdyÚ se posadil na hoÒe Olivetskš\times\$ proti chrÁmu, otÁzali se jeho obzvlÁÓtnÁ Petr, Jakub a Jan a Ondòej, <Òkouce:>

4:PovÁz nám, kdy to bude? A kterš\times\$ znamenÉ, kdyÚ se toto vÓecko bude plniti?

5:JeÚÉÓ pak odpovÉdaje jim, poÁal praviti: Vizte, aby vÁs nÁkdo nesvedl.

6:NeboÒ mnozÉ pÒijdou ve jmš\times\$nu mš\times\$m, òkouce: JÁ jsem <Kristus>, a mnohš\times\$Ò svedou.

7:KdyÚ pak uslyÓete boje a povÁst o vÁlkÁch, nestrachujte se; nebo musÉ to bÛti, ale ne ihned konec.

8:PovstaneÒ zajistš\times\$ nÁrod proti nÁrodu a krÁlovstvé proti krÁlovstvé, a bude zemÁtòesenÉ po mÉstech, a hladovš\times\$ i bouòky.

9:A toÒ budou poÁÁtkovš\times\$ bolesti. Vy pak ÓetÒte se. Nebo vydÁvati vÁs budou na snÁmy a do shromÁÚdÁNÉ; budete biti, a pÒed vladaÒi a krÁli stanete pro mne, na svÁdectvé jim.

10:Ale ve vÓech nÁrodech nejprv musÉ bÛti kÁzÁno evangelium.

11:KdyÚ pak vÁs povedou vyzrazujÉce, nestarejte se, co byste mluvili, aniÚ o to peÁlivÁ pòemyÓlujte, ale coÚ vÁm bude dÁno v tu hodinu, to mluvte; nebo nejste vy, jenÚ mluvÉte, ale Duch svatÛ.

12:VydÁÒ pak bratr bratra na smrt a otec syna, a povstanou dÁti proti rodiÁEm, a budou je mordovati.

13:A budete v nenÁvisti vÓechnÁm pro jmš\times\$no mš\times\$. Ale kdoÚ setrvÁ aÚ do konce, tenÒ spasen bude.

14:KdyÚ pak uzÒete ohavnost zpuÓtÁNÉ, o kterš\times\$Ú povÁdÉno jest skrze Daniele proroka, ana stojÉ, kdeÚ by <stÁti> nemÁla, (kdo Áte, rozumÁj,) tehdÁÚ ti, kdoÚ jsou v úidovstvu, aÒ utekou na hory.

15:A kdoÚ na stòeÓe jest, nesstupuj do domu, ani vchÁzej, aby co vzal z domu svš\times\$ho.

16:A kdo na poli, nevracuj se zase, aby vzal roucho svš\times\$.

17:BÁda pak tÁhotnÛm a tÁm, kterš\times\$Ú krmÉ v tÁch dnech.

18:ProtoÚ modlte se, aby utÉkÁNÉ vaÓe nebylo v zimÁ.

19:NeboŔ budou ti dnovš\timesš <plnÉ takovš\timesšho> souŔenÉ, jakš\timesšhoŔ nebylo od poŔŔtku stvoŔenÉ, kterš\timesšŔ BĚh stvoŔil, aŔ dosavad, aniŔ <potom> bude.

20:A byŔ neukrŔtil PŔn tŔch dnĚ, nebyl by spasen ŔŔdnŔ ŔlovŔk.

Ale pro vyvolenš\timesš, kterš\timesšŔ vyvolil, ukrŔtil tŔch dnĚ.

21:A tehŔŔ Ŕeklili by vŔm kdo: Aj teŔ jest Kristus, aneb, aj tamto, nevŔŔte.

22:NeboŔ povstanou faleŔnĚ Kristovš\timesš a faleŔnĚ proroci, a budou Ŕniti divy a zŔzraky k svedenĚ, by moŔnš\timesš bylo, takš\timesš i vyvolenŔch.

23:Vy pak ŔetŔte se. Aj, pŔedpovŔdŔl jsem vŔm vŔecko.

24:V tŔch pak dnech, po souŔenĚ tom, slunce se zatmĚ a mŔsĚc nedŔ svŔtla svš\timesšho.

25:A hvŔzdy nebeskš\timesš budou padati, a moci, kterš\timesš jsou na nebi, pohnou se.

26:A tehŔŔŔ uzŔĚ Syna ŔlovŔka, an se bš\timesšŔe v oblacĚch s mocĚ velikou a s slavou.

27:I tehdyŔ poŔle andŔly svš\timesš, a shromŔŔdĚ vyvolenš\timesš svš\timesš ode ŔtyŔ vŔtrĚ, od konŔin zemŔ aŔ do konŔin nebe.

28:Od fĚku pak uŔte se podobenstvĚ: KdyŔ jiŔ ratolest jeho odmladne a vypuŔĚ se listĚ, znŔte, Ŕe blĚzko jest lš\timesšto.

29:TakŔ i vy, kdyŔ uzŔĚte, ano se tyto vŔci dŔjĚ, vŔzte, Ŕe blĚzko jest a ve dveŔĚch <krŔlovstvĚ BoŔŔ>.

30:Amen pravĚm vŔm, ŔeŔ nepomine pokolenĚ toto, aŔ se tyto vŔecky vŔci stanou.

31:Nebe a zemŔ pominou, ale slova mŔ nepominou.

32:Ale o tom dni a hodinŔ ŔŔdnŔ nevĚ, ani andŔlš\timesš, jenŔ jsou v nebesĚch, ani Syn, jedinš\timesš sŔm Otec.

33:Vizte, bdŔte a modlte se; nebo nevĚte, kdy bude ten Ŕas.

34:<Syn ŔlovŔka zajistš\timesš jest> jako ŔlovŔk, kterŔŔ daleko odŔel, opustiv dĚm svĚj, a poruŔiv sluŔebnĚkĚm svŔm vladaŔstvĚ, a jednomu kaŔdš\timesšmu prŔci jeho, vrŔtnš\timesšmu pŔikŔzal, aby bdŔl.

35:ProtoŔ bdŔte; nebo nevĚte, kdy PŔn domu pŔijde, u veŔerli, Ŕili o pĚlnoci, Ŕili kdyŔ kohouti zpĚvajĚ, Ŕili rŔno;

36:Aby snad pŔijda v nenadŔle, nenalezl vŔs, a vy spĚte.

37:A coŔŔ vŔm pravĚm, vŔechnŔmŔ pravĚm: BdŔte.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9
10
11
12
13
14
15
16
Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.15 Evangelium S. Marka - Kapitola 14.

Marek (Mk)

Kapitola 14.

VeÀeòel PÁN u óimona; 3. pomazÁN mastÉ drahou; 12. jedl berÁNka; 32. modlil se; 41. zrazen od JidÁÓe, 46. jat; 66. Petr ho zapÉral.

1:Po dvou pak dnech byl hod berÁNka a pòesnic; i hledali pòednÉ knÁÚÉ a zÁkonÉci, kterak by jej lstivÁ j mouce, zamordovali.

2:Ale pravili: Ne v svÁtek, aby snad nebyl rozbroj v lidu.

3:A kdyÚ byl v Betany, v domu óimona malomocn\$\\times\$sho, a sedÁl za stolem, pòióla Úena, majÉcÉ nÁdobu alabastrovou masti velmi drah\$\\times\$, z nardov\$\\times\$sho koðenÉ. A rozbivÓi nÁdobu, vylila ji na hlavu jeho.

4:I hnÁvali se nÁkteòÉ mezi sebou, òkouce: I proÁ ztrÁta masti t\$\\times\$sto stala se?

5:Nebo mohlo jest toto prodÁno bŭti drÁÚe neÚ za tòi sta penÁz, a dÁno bŭti chudŭm. I ÓkòipÁli zubami na ni.

6:Ale JeÚÉÓ òekl: NechteÚ jÉ. ProÁ ji rmoutÉte? Dobrŭò jest skutek uÁinila nade mnou.

7:VÓak chud\$\\times\$ máte vŭdycky s sebou, a kdyÚ budete chtÉti, mÉÚete jim dobòe Áiniti, ale mne ne vŭdy mÉti budete.

8:Ona coÚ mohla, to uÁinila; pòedeÓlaò jest, aby tÁla m\$\\times\$sho pomazala ku pohòebu.

9:Amen pravÉM vÁm: KdeÚkoli bude kÁzÁno toto evangelium po vÓem svÁtÁ, tak\$\\times\$ i to, coÚ uÁinila tato, bude vypravovÁno na pamÁtku jejÉ.

10:Tedy JidÁÓ IÓkariotskŭ, jeden ze dvanÁcti, odòel k pòednÉM knÁÚÉM, aby ho jim zradil.

11:Oni pak uslyÓevÓe <to>, zradovali se, a slÉbili mu penÉze dÁti. I hledal, kterak by ho pòÉhodnÁ zradil.

12:PrvnÉho pak dne pòesnic, kdyÚ velikonoÁnÉ berÁnek zabÉjÉN bŭval, òkou jemu uÁedlnÉci jeho: Kde chceÓ, aò jdouce, pòipravÉme, abys jedl berÁNka?

13:I poslal dva z uÁedlnÉkÈ svŭch, a òekl jim: JdÁte do

másta, a potkáte vás Ālovák dĀbĀn vody nesa. JdĀte ů za nĚm.

14:A kam ůkoli vejde, rcete k hospodĀŃi domu toho: Mistr Ů pravĚ: Kde jest veĀeŃadlo, v nĀm ů bych jedl berĀnka s uĀedlnĚky sv ůmi?

15:A on vĀm ukĀ ů veĀeŃadlo velikŹ\timesŹ, podlĀ ůenŹ\timesŹ a pŃipravenŹ\timesŹ. ←
Tu

nĀm pŃipravte.

16:I odeŃli uĀedlnĚci jeho, a pŃiŃli do mĀsta, a našli tak, jako ů jim byl povĀdĀl. I pŃipravili berĀnka.

17:Kdy ů pak byl veĀer, pŃiŃel se dvanĀcti.

18:A kdy ů sedĀli za stolem a jedli, Ńekl Je ů Ń: Amen pravĚm vĀm, ůe jeden z vĀs mne zradĚ, kter ů jĚ se mnou.

19:A oni poĀali se rmoutiti a praviti jemu jeden ka ůd ů obzvlĀŃtnĀ: Zdali jĀ jsem? A jin ů: Zdali jĀ?

20:On pak odpovĀdĀv, Ńekl jim: Jeden ze dvanĀcti, kter ů omĀĀĚ se mnou v mĚse.

21:Syn zajistŹ\timesŹ ĀlovĀka jde, jako ů jest psĀno o nĀm, ale bĀda ĀlovĀku tomu, skrze nĀho ů Syn ĀlovĀka bude zrazen. DobrŹ\timesŹ by bylo jemu, aby se byl nenarodil ĀlovĀk ten.

22:A kdy ů oni jedli, vzav Je ů Ń chlŹ\timesŹb, a dobro Ńiv, lĀmal a dĀval jim, Ńka: VezmĀte, jezte, to jest tĀlo mŹ\timesŹ.

23:A vzav kalich, a dĚky uĀiniv, dal jim. A pili z nĀho vŃickni.

24:I Ńekl jim: To jest krev mĀ novŹ\timesŹho ZĀkona, kterĀ ů se za mnohŹ\timesŹ vylŹ\timesŹvĀ.

25:Amen pravĚm vĀm, ůe Ń ji ů vĚce nebudu pĚti z plodu vinnŹ\timesŹho ko Ńene, a ů do onoho dne, kdy ů jej pĚti budu nov ů v krĀlovstvĚ Bo ům.

26:A sezpĚvav Ńe pĚsniĀku, vyŃli na horu Olivetskou.

27:Potom Ńekl jim Je ů Ń: VŃickni vy zhorŃte se nade mnou tŹ\timesŹto noci. Nebo psĀno jest: BĚti budu past ů Ńe, a rozprchnou se ovce.

28:Ale kdy ů z mrtv ůch vstanu, pŃedejdu Ń vĀs do Galilee.

29:Tedy Petr Ńekl jemu: By Ń se pak vŃickni zhorŃili, ale jĀ nic.

30:Ńekl jemu Je ů Ń: Amen pravĚm tobĀ, ůe dnes tŹ\timesŹto noci, prve ne ů kohout po dvakrĀt zazpĚvĀ, tŃikrĀt mne zapŃĚŃ.

31:On pak mnohem vĚce mluvil: Bych Ń pak mĀl s tebou i umŃĚti, nezapŃĚm Ń tebe. A tak ů takŹ\timesŹ i vŃickni mluvili.

32:I pŃiŃli na mĚsto, kterŹ\timesŹmu ů jmŹ\timesŹno Getsemany. Tedy Ńekl uĀedlnĚkĚm sv ům: SeĀte ů tuto, a ů se pomodlĚm.

33:A pojav s sebou Petra a Jakuba a Jana, poĀal se lekati a velmi teskliv b ůti.

34:I dĚ jim: SmutnĀŃ jest du Ńe mĀ a ů k smrti. PoĀekejte ů tuto a bdĀte.

35:A pŃod Ńed maliĀko, padl na zemi a modlil se, aby, byloli by mo ůnŹ\timesŹ, odeŃla od nĀho hodina ta.

36:I Ńekl: Abba, ŃĀe, vŃecko jest mo ůnŹ\timesŹ tobĀ. PŃenes kalich tento ode mne, ale vŃak ne, co ů jĀ chci, ale co ty.

37:I pŃiŃel <k uĀedlnĚkĚm> a našel je, ani spĚ. I Ńekl

Petrovi: Ńimone, spĚŃ? Nemohlis jedinŹ\timesŹ hodiny bdĚti?

38:BdĀte a modlte se, abyste neveŃli v pokuŃenĚ. Duch Ń zajistŹ\timesŹ hotov <jest>, ale tĀlo nemocno.

39:A opĀt od Ńed, modlil se, tĀ ů slova mluvĀ.

40:A navrĀtiv se, našel je, ani opĀt spĚ; nebo oĀi jejich byly obtĚ ůeny; ani ů vĀdĀli, co by jemu odpovĀdĀli.

41:I pŃiŃel po tŃetĚ, a Ńekl jim: SpĀte ů ji ů a odpŃĚvejte;

dostiô jest. Pòióla hodina; aj, Syna ĀlovĀka zrazujÉ v ruce hðÉónŮch.

42:Vstaĭte, pojĀme. Aj, kterŮ mne zrazuje, blÉzkoô jest.

43:A hned, kdyŮ on jeôtĀ mluvil, pòióel JidĀó, jenŮ byl jeden ze dvanĀcti, a s nĚm zĀstup velikŮ s meĀi a s kyjmi, <poslanŮch> od pòednĚch knĀŮÉ a od zĀkonĚkĚ a starÓech.

44:ZrĀdce pak byl jim dal znamenÉ, òka: Kterš\timesšhoŮkoli polÉbĚm, tenô jest, jmĀteŮ ho a veĀte opatrnĀ.

45:A pòióed, hned pòistou piv k nĀmu, òekl: Mistòe, Mistòe, a polÉbil ho.

46:Tedy oni vztĀhli naĭ ruce svš\timesš a jali jej.

47:Jeden pak z tĀch, kteòÉŮ tu okolo stĀli, vytrh meĀ, udeòil sluŮebnĚka nejvyóóÉho knĀze, a uòal jemu ucho.

48:I odpovĀdĀv JeŮÉó, òekl jim: Jako na lotra vyóli jste s meĀi a s kyjmi, abyste mne jali?

49:Na kaŮdŮ den bŮval jsem u vĀs, uĀe v chrĀmĀ, a nejali jste mne. Ale <toô se dĀje>, aby se naplnila pĚsma.

50:Tedy <uĀedlnĚci> opustivóe jej, vóickni utekli.

51:Jeden pak mlĀdenĀek óel za nĚm, odĚn jsa rouchem lnĀnŮm po nahš\timesšm <tĀle>. I popadli jej mlĀdenci.

52:On pak opustiv roucho, nahŮ utekl od nich.

53:I pòivedli JeŮÉóe k nejvyóóÉmu knĀzi, a seóli se k nĀmu vóickni pòednĚ knĀŮÉ i starÓé i zĀkonĚci.

54:Petr pak óel za nĚm zdaleka aŮ na dvĚr nejvyóóÉho knĀze; i sedĀl s sluŮebnĚky, zhòÉvaje se u ohnĀ.

55:Ale nejvyóóÉ knĀz i vóecka ta rada hledali proti JeŮÉóovi svĀdectvĚ, aby jej na smrt vydali, avóak nenalezli.

56:Nebo <aĀ> mnozÉ kòivš\timesš svĀdectvĚ mluvili proti nĀmu, ale svĀdectvĚ jejich nebyla jednotejnĀ.

57:Tedy nĀkteòÉ povstavóe, kòivš\timesš svĀdectvĚ dĀvali proti nĀmu, òkouce:

58:My jsme slyóeli tohoto, Ůe òekl: JĀ zboòĚm chrĀm tento rukou udĀlanŮ, a ve tòech dnech jinŮ ne rukou udĀlanŮ postavĚm.

59:Ale ani to jejich svĀdectvĚ nebylo jednotejnš\timesš.

60:Tedy povstav nejvyóóÉ knĀz uprostòed, otĀzal se JeŮÉóe, òka: NeodpovĚdĀó niĀehoŮ, coŮ tito na tebe svĀdĀĚ?

61:Ale on mlĀel, a nic neodpovĀdĀl. OpĀt nejvyóóÉ knĀz otĀzal se ho a òekl jemu: JsiliŮ ty Kristus, Syn <Boha> PoŮehnanš\timesšho?

62:A JeŮÉó òekl: JĀô jsem, a uzòĚte Syna ĀlovĀka, an sedÉ na pravici moci <BoŮÉ>, a pòichĀzÉ s oblaky nebeskŮmi.

63:Tedy nejvyóóÉ knĀz roztrh roucho svš\timesš, òekl: I coŮ jeôtĀ potòebujeme svĀdkĚ?

64:Slyóeli jste rouhĀnĚ. Co se vĀm zdĀ? Oni pak vóickni odsoudili jej, Ůe jest hoden smrti.

65:I poĀali nĀkteòÉ naĭ plvati, a tvĀò jeho zakrŮvati, a poliĀkovati, a òĚkati jemu: Prorokuj <nĀm>. A sluŮebnĚci kyji jej bili.

66:A kdyŮ byl Petr v sĚni dole, pòióla jedna z dĀveĀek nejvyóóÉho knĀze.

67:A uzòevói Petra, an se ohòÉvĀ, a popatòivói naĭ, dĚ: I ty s JeŮÉóem NazaretskŮm byl jsi.

68:Ale on zapòel, òka: AniŮ vĚm, ani rozumĚm, co ty pravĚó. I vyóel ven pòed sĚĭ, a kohout zazpĚval.

69:Tedy dĀveĀka, uzòevói jej opĀt, poĀala praviti tĀm, kteòÉŮ tu okolo stĀli, Ůe tento z nich jest.

70:A on opĀt zapòel. A po malš\timesš chvĚli opĀt ti, kteòÉŮ tu stĀli, òekli Petrovi: JistĀ z nich jsi, nebo i GalilejskŮ jsi,

i òeã tvá podobná jest.

71:On pak poãal se proklénati a pòisahati, <pravã:> Neznám
ãlovãka toho, o námú vy pravíte.

72:A hned po druhš\timesš kohout zazpéval. I rozpomenul se Petr na
slovo, kterš\timesšÚ byl òekl jemu Jeúéó: úe prve neú kohout dvakrát
zazpévá, tðikrát mne zapòéó. A vyóed, plakal.

Kapitola:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.16 Evangelium S. Marka - Kapitola 15.

Marek (Mk)

Kapitola 15.

PÁN Kristus Pilátovi vydÁN, 15. BarabbÁó propuótÁN, 16. PÁN
potupen, korunován, 19. uplvÁN, 20. posmévÁN, 24. ukòiúován
a usmrcen, 33. zÁzrakovš\timesš se dÁli, 42. potom od Jozefa pohòben.

1:A hned ráno uradivóe se pòedné knãúé s staróemi
a s zÁkonéky i se vóém shromáúdném, svázavóe Jeúéóe, vedli jej
a dali Pilátovi.

2: I otázal se ho Pilát: Tyliú jsi král úidovskú? A on odpovádáv, òekl jemu: Ty pravéó.
3: I Úalovali na náj pòedné knáúé mnoho. On pak nic neodpovédal.
4: Tedy Pilát otázal se ho opát, òka: Nic neodpovédáó? Hle, jak mnoho proti tobá svádáé.
5: Ale Jeúéó pòedce nic neodpovádál, také se podivil Pilát.
6: Ve svátek pak propouótéval jim jednoho z vázîé, za kterš\timesšhoú by prosili.
7: I byl jeden, kterúú sloul Barabbáó, jenú s svárlivúmi byl v vázené, kteòéú v svadá vraúdu byli spáchali.
8: A zvolav zástup, poaal prositi, <aby uáinil>, jakoú jim vúdycky áinéval.
9: Pilát pak odpovádál jim, òka: Chceteli, propustém vám krále úidovskš\timesšho?
10: (Nebo vádál, úe jsou jej z závisti vydali pòedné knáúé.)
11: Ale pòedné knáúé ponukli zástupu, aby jim radáji propustil Barabbáóe.
12: A Pilát odpovádáv, òekl jim zase: Coú pak chcete, aó uáiném <tomu>, kterš\timesšhoú králem úidovskúm nazúváte?
13: A oni opát zvolali: Ukòíúuj ho.
14: A Pilát pravil jim: I coú jest zlš\timesšho uáinil? Oni pak véce volali: Ukòíúuj ho.
15: Tedy Pilát, chtá lidu dosti uáiniti, pustil jim Barabbáóe, a dal jim Jeúéóe ubiáovanš\timesšho, aby byl ukòíúován.
16: úoldnš\timesšoi pak uvedli jej vnitò do séná, do radnš\timesšho domu, a svolali vóecku sbáò.
17: I oblš\timesškli jej v óarlat, a korunu spletóe z trné, vloúili naí.
18: I poáli ho pozdravovati, <òkouce:> Zdráv buá, králi úidovskú.
19: A bili hlavu jeho tòtinou, a plvali na náj, a sklánájéce kolena, klanáli se jemu.
20: A kdyú se jemu naposmévali, svlš\timesškli s náho óarlat, a oblš\timesškli jej v roucho jeho vlastné. I vedli jej, aby ho ukòíúovali.
21: I pòinutili nájakš\timesšho óimona Cyrenenskš\timesšho, poméjejécého <je>, (kterúú óel z pole, otce Alexandrova a Rufova,) aby vzal kòéú jeho.
22: I vedli jej aú na mésto Golgota, to jest, (vyloúilli by,) popravnš\timesš mésto.
23: I dávali mu pèti véno s mirrou, ale on nepòijal ho.
24: A ukòíúovavóe jej, rozdálili roucha jeho, mecéce o ná los, kdo by co vzéti má.
25: A byla hodina tòeté, kdyú ho ukòíúovali.
26: A byl nápis viny jeho napsán <támi slovy:> Král úidovskú.
27: Ukòíúovali takš\timesš s ném dva lotry: jednoho na pravici a druhš\timesšho na levici jeho.
28: I naplnáno jest pèsmo, òkoucé: A s nepravúmi poáten jest.
29: A kteòéú <tudy> chodili mimo náj, rouhali se jemu, potóasajéce hlavami svúmi, a òékajéce: Hahá, kterúú ruóéó chrám Boúé, a ve tóech dnech <jej zase> vzdáláváó,
30: Spomoz sobá samš\timesšmu, a sstup s kòéúe.
31: Tš\timesšú i pòedné knáúé posmévajéce se, jeden k druhš\timesšmu s zákonéky pravili: Jinúmò jest pomáhal, sám sobá pomoci neméúe.
32: Kristus král Izraelskú, nechaú nyné sstoupé s kòéúe, aó uzóéme a uváóéme. A i ti, kteòéú s ném ukòíúováni byli, òtrúku

mu Āinili.

33:A kdyŮ byla hodina ÓestÁ, stala se tma po vÓÉ zemi aŮ do hodiny devÁt\$times\$.

34:A v hodinu devÁtou zvolal JeŮÉÓ hlasem velikŮm, Őka: Eliĭi, Eliĭi, lama zabachtani? jenŮ se vyklÁdÁ: BoŮe mĚj, BoŮe mĚj, proĀs mne opustil?

35:A nĀkteŐÉ z okolo stojĚcĚch, slyŐevŐe to, pravili: Hle, EliÁŐe volÁ.

36:A bĀŮev jeden, naplnil houbu octem a vloŮiv na tresŐ, dÁval jemu pĚti, Őka: Ponechte, uzŐĚme, pŐijdeli EliÁŐ, aby jej sloŮil.

37:JeŮÉÓ pak zvolav hlasem velikŮm, pustil duŐi.

38:A opona v chrÁmĀ roztrhla se na dv\$times\$, od vrchu aŮ dolĚ.

39:VidĀv pak to centurio, kterŮŮ naproti stÁl, Ůe tak volaje, vypustil duŐi, Őekl: JistĀ ĀlovĀk tento Syn BoŮĚ byl.

40:Byly pak tu i Ůeny, zdaleka se dĚvajĚce, mezi nimiŮ byla Maria Magdal\$times\$na, a Maria Jakuba menŐĚho, a Jozesova mĀtĀ, a Salome.

41:Kter\$times\$Ů, kdyŮ jeŐtĀ byl v Galilei, chodily za nĚm a posluhovaly jemu, i jin\$times\$ mnoh\$times\$, kter\$times\$Ů byly s nĚm vstoupily ← do

Jeruzal\$times\$ma.

42:A kdyŮ jiŮ byl veĀer, (Ůe byl den pŐipravovĀnĚ, to jest pŐed sobotou,)

43:PŐiŐed Jozef z Arimatie, poĀestnĀ osoba ŐŐadnĀ, kterŮŮ tak\$times\$ oĀekÁval krÁlovstvĚ BoŮĚho, smĀle vŐel ku PilÁtovi a prosil za tĀlo JeŮÉŐovo.

44:PilÁt pak podivil se, jiŮli by umŐel. A povolav centuriona, otĀzal se ho, dĀvnoli je umŐel.

45:A zvĀdĀv od centuriona, dal tĀlo Jozefovi.

46:A <Jozef> koupiv plĀtna, a sloŮiv ho <s kŐĚŮe>, obvinul v plĀtno, i poloŮil do hrobu, kterŮŮ byl vytesĀn z skĀly, a pŐivalil kĀmen ke dveŐĚm hrobovŮm.

47:Ale Maria Magdal\$times\$na a Maria Jozesova dĚvaly se, kde by byl poloŮen.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.17 Evangelium S. Marka - Kapitola 16.

Marek (Mk)

Kapitola 16.

Kristus PÁN z mrtvŮch vstav, zjevoval se uĀedlnĚkĚm, 10. a potrestav jich pro nevĀru jejich, 15. a rozeslav na vŮecken svĀt, 19. na nebe vstoupil.

1:A kdyŮ pominula sobota, Maria Magdalš\timesšna a Maria Jakobova a Salome nakoupily vonnŮch vĀcĚ, aby pŮijdouce, pomazaly JeŮĚŮe.

2:A velmi rĀno <vyŮedŮe> prvnĚ den po sobotĀ, pŮiŮly k hrobu, an jiŮ slunce vzeŮlo.

3:I pravily vespolek: Kdo nĀm odvalĚ kĀmen ode dveŮĚ hrobovŮch?

4:(A vzhlš\timesšdŮe, uzŮely odvalenŮ kĀmen.) Byl zajistš\timesš velikŮ velmi.

5:A vŮedŮe do hrobu, uzŮely mlĀdence, an sedĚ na pravici, odĀnš\timesšho rouchem bĚlŮm. I ulekly se.

6:KterŮŮto Ůekl jim: Nebojte se. JeŮĚŮe hledĀte Nazaretskš\timesšho ukŮiŮovanš\timesšho. VstalŮ jest, nenĚŮ ho tuto; aj, mĚsto, kdeŮ jej byli poloŮili.

7:Ale jdĀte, povĀzte uĀedlnĚkĚm jeho i Petrovi, ŮeŮ vĀs pŮedejde do Galilee. Tam jej uzŮĚte, jakoŮ jest povĀdĀl vĀm.

8:A <ony> vyŮedŮe rychle, utekly od hrobu; nebo pŮiŮel na nĀ strach a hrĚza. A aniŮ komu co Ůekly, nebo se bĀly.

9:Vstav pak JeŮĚŮ z mrtvŮch rĀno v nedĀli, ukĀzal se nejprv Mariji Magdalš\timesšnĀ, z nĚŮto byl vyvrhl sedm ĀĀblĚ.

10:Ona <pak> ŮedŮi, zvĀstovala tĀm, kteŮĚŮ s nĚm bŮvali, lkajĚcĚm a plaĀĚcĚm.

11:A oni slyŮavŮe, Ůe by Ůiv byl a vidĚn od nĚ, nevĀŮili.

12:Potom pak dvĀma z nich jdoucĚm ukĀzal se v jinš\timesš zpĚsobĀ, kdyŮ Ůli pŮes pole.

13:A ti ŮedŮe, povĀdĀli jinŮm. Ani tĀm nevĀŮili.

14:Nejposlš\timesšze sedĚcĚm spolu jedenĀcti ukĀzal se, a trestal nedovĀru jejich a tvrdost srdce, Ůe tĀm, kteŮĚŮ jej vidĀli vzkŮĚŮenš\timesšho, nevĀŮili.

15:A Ůekl jim: Jdouce po vŮem svĀtĀ, kaŮte evangelium vŮemu stvoĚnĚ.

16:KdoŮ uvÅŮÉ a pokŮtÉ se, spasen bude; kdoŮ pak neuvÅŮÉ, budeŮ zatracen.

17:ZnamenÉ pak ti, kteŮÉŮ uvÅŮÉ, tato mÉti budou: Ve jm\$\\times\$nu m\$\\times\$m ÅÁbly budou vymÉtati, jazyky novŮmi mluviti.

18:Hady brÁti; a jestliŮe by co jedovat\$\\times\$ho pili, neuŮkodÉŮ jim; na nemocn\$\\times\$ ruce vzklÁdati budou, a dobŮe se mÉti budou.

19:KdyŮ pak jim odmluvil PÁN, vzhÉru vzat jest do nebe, a sedÉ na pravici BoŮÉ.

20:A oni ŮedŮe, kÁzali vŮudy, a PÁN jim pomÁhal, a slov jejich potvrzoval ÅinÅnÉm divÉ.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy
